

MAGYAR CSERIKÉSZ

REMINGTON

Portable

írógép

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

REMINGTON PORTABLE

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrásy-út 12.
a Magyar Cserkészszövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatala.

Beszerezted már

„Az öregcserkészlet útjain“-t?

Hasznos útmutatások az öregcserkész-munkához.
Kapható a *Cserkészbolt*-ban, Budapest, V., Hajnal-u. 6.

Cserkészleőadásra, Csapatünnepélyekre

Kiválóan alkalmas a különféle ízben kapható
cukorpasztilla, valamint a Wrigley
féle **rágógummi** és a **föltöltött
narancs-csokoládé-kocka**
Csapatoknak gyári áron utánvét mellett, v. bizományba.

Magyarországi főlerakat:

PULJER J. Budapest, V., Garam-utca 25.
Kapható a „*Cserkészbolt*ban“ is!

A Magyar Ifjúsági Vöröskereszt Egyesület
elárusító helye

a **Cserkészboltban** van
V., Hajnal-utca 6. sz., Cserkészház.

Kézügyességek, kézimunkák, terítők, dí-
szes párnák, babák, karácsonyfadíszek
stb. feltűnően olcsó áron kaphatók.

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító.

BUDAPEST, II., LÁNCMÍD-U. 5.

Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.
Húrok csak finom, megbízható minőségben.
Romlott hangszerek szakszerűen javíttatnak.

Árajánlat ingyen küldetik.

Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

Csapat-, raj- és örsi

Árajánlattal díjmen-
tesen szolgál:

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

ZÁSZLÓK

 a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

OBERBAUER A. UTÓDA

 EGYHÁZI SZEREK ÉS ZÁSZLÓK VÁLLALATA

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833-44.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

A MAGYAR EMBER CSERKÉSZÉLETE.

I.

De furcsa gondolat, kinek is juthatott eszébe ilyesmi, hiszen a magyar ember pl. az össze-
jöveleit a kocsmában tartja s az már csak
nem cserkészmód, akárki is mondja! — Na
meg a jó Kun sem tenné a fejére a cserkészkalapot
semmi pénzért. Amikor közöttük jártam cserkészuha-
ban, az öregek nagy büszkén — meg sem néztek, csak
a fiatalja, az meg kimosolygott, — így tehát világos,
hogy a cím rossz és csak elképzelt. De lássuk csak to-
vább, milyen is a magyar ember természete: A kocsmá-
zás hibája, de hová menjen, ha nem csinálnak más ba-
rátságosabb, jobb helyet számára, ahol „összejövetel”
tarthat: beszélgethet a gyermekéről, a földjéről, a poli-
tikáról, az időjárásról, vagy a régi katona sorról? Fon-
tos, hasznos dolgok ezek, hiszen belőlük tevődik össze
az élete. És ott a kocsmában közbe-közbe legalább ki-
kanyaríthat egy szép nótát is, szereti, hisz dalos a lelke.
Nóta után tovább beszélnek, a jégverésről vagy a bő
termésről; büntetésről vagy áldásról, a jó Istenről. —
Azután haza mennek.

Karcsi, Pista, Sanyi és Ti mindnyájan többiek látjá-
tok-e, hogy sok cserkészvonal van a magyar ember éle-
tében? Hátha még cserkészmódon megszerveznénk, el-
hagyva azt a kevés rosszat, hogy ne állja útját jó tulaj-
donságaik kifejlődésének? Hej akkor, de külön is lenne
ez a nemzet s ez az ország! Ugye, ha te pap, jegyző,
vagy tanító leszel, — ugye, te megteszed?

1. törvény? A magyar ember mindig egyenes lelkű
volt és sohasem tudott alakoskodni, összeesküvést szőni,
tán egyszer-egyszer megtette a haza érdekében, de mind-
járt rajta veszített. Sorba vehetném most mind a 10 tör-
vényt, de Kálmán bácsi nem adhat annyi helyet, azért
beszélgessetek róla magatok között, örsi és csapat ösz-
szejöveleteken, hogy megismerjétek fajtánk nagy hibáit
s jótulajdonságait is. De egy-két törvényt lássunk mégis:
5, 6. törvény? Bizony a magyar nemzetet lovagiassága
tette híressé a nagy világban. A természetet, állatokat,
madarakat is szereti, mert gyarló hibái mellett is fen-
költ lelkületű.

7. Az engedelmisség nem nagyon esik az inyére, sze-
ret maga parancsolni, — de ha besorozzák, a legjobb
katona.

8, 9. Azután nagyon takarékosnak sem mondható, —
annál vidámabb, de vidámságában nem nagyon meg-
gondolt, azért került a drága magyar földből is már
nagyon sok idegen kezekre. — Gondolkodjatok csak,
mit tehetnének érte.

II.

Az erdő ölen fellángol a táborfűz és eltelik a lelkünk
a magyar dal szépséges hangjával. Tudjátok-e fiúk,
hogy a legszebbeket a magyar föld népének köszönhet-
jük? És ti mit adtatok viszonzásul érte?

A magyar ember cserkész életet él akár erdész, csi-
kós, pásztor, földműves, falusi, tanyai: maga faragja
meg a szükséges eszközeit, a gereblyét, a jármót. Meg-
csinálja a kert kerítését, felépíti vertfalú házát, tud csi-
nálni baromfiólat, az asszonynak köcsögakasztófát,
kanalat, favillát és ezer jó minden mást: egész cserkész-
tábort minden szükséglettel. Ha táborba mentek, mind
tanuljátok el és csináljátok azután ti is igazi magyar
cserkésztábort. Tanuljatok, rajzoljatok, fényképezetek
folyton, mert a magyar ember a pányvavetéstől a nyom-
olvasásig mindenhez ért — nemcsak az indián! — és
szívesen megtanít mindenre, ha akarod, nyáron a tá-
borban, de a kirándulásokon is.

III.

Látjátok, hogy nemcsak Angliában vár a nyáron szép
nagy magyar munka a magyar cserkészre, hanem itthon,
szegény csonka hazánkban is.

Es most képzeletben s a nyáron valóságban építsünk
egy magyar tábort, minden részletében úgy, ahogy a
magyar nép életéből ellestük. Azután állítsunk össze
egy-két tiszta magyar tábortüzet a farakás módjától a
tábortűz lelke minden megnyilatkozásáig: a dalig és nép-
meséig.

*Egyik feladat sem nehéz, csak szokatlan. Az elsőt azt
rajzban, a másikat írásban kell elkészíteni, mindent meg-
jelölve, hogy hol, mely vidéken lestétek el. Legyen ez
pályázat s a legszebb jutalom érte, hogy magyar ügyért
dolgoztatok.*

Ugye, mégis cserkészetet él sok vonatkozásban a
magyar ember? — mert cserkészlélek lakik benne.

Mit adjunk mi érte?

Hívjuk meg nyáron a táborba egy vagy két vasárnap
délután a falut és kössünk vele barátságot. A táborfűz-
nél énekeljünk velük és beszéljünk nekik a magyar törté-
nelemlről, Hazánk szépségeiről, — hogy mit vesztet-
tünk el. Hallgassuk meg őket, ők is daloljanak, ők is
meséljenek, egyszerűbben, de tán szebbet tudnak. Dél-
után meg a gyermekeiket tanítsuk meg velük játszva
sok játékra. Azután mutassuk be az egyszerű sebkötési
módot, mesterséges légzést, hogy megtanulhassák, hi-
szen nagy szükségük van rá. Tartsunk rövid, egyszerű
előadást is a test ápolásáról, mosdás, szájmossa és fo-
gak tisztításának hasznosságáról és a szellőztetés szük-
ségéről ügyesen, kedvet keltve, önérzetükre apellálva,
hogy meg is csinálják.

Fiúk, csináljatok minderre terveket, küldjétek meg
nekem és a nyáron valósítsátok meg, hogy valamivel mi
is viszonzzuk azt a sok ajándékot, amit a magyar falu
adott nekünk.

Ezzel a munkával magyarabbá tehetjük cserkészetün-
ket, amelyet, mintha csak nekünk, magyaroknak szer-
kesztettek volna. Ez a munka, hogyha akarjátok, ujjá,
nagygyá alakítja egész nemzetünket.

Faragó Ede.

KENT ITT, OTT ÉS MINDENÜTT.

— Beszámoló a kenti cserkészek budapesti husvétjáról. —

Spencer főtitkár.

cserkészei végigcsinálták azt a turát, amit a művelt angol általában meg szokott csinálni. Először az Angliához legközelebb eső országokat látogatja meg, aztán később mind távolabbra és távolabbra megy, végül Magyarországra is eljut, amely sokáig úgy szerepelt előtte, mint a világ vége. Tehát a kentiek 30-án, szombaton érkeztek meg Budapestre a Keleti-pályaudvaron. Először százötvenes létszámról beszéltek Budapesten, akkor a fiúk Belgium felé jártak, aztán ez a szám leapadt kilencvenre, akkor elhagyták Németországot és így apadt lefelé a szám úgy, hogy mire megérkeztek, hatvan egynéhány lett a százötvenből.

A zászlótartót Ronald Frithnek hívják, tengeri cserkész — Sea Rover — és nagyon büszke arra, hogy már majdnem az összes európai államok szalagjai rajta vannak a zászlójukon: a magyar is.

A fiúkat Spencer főtitkár vezette, egy kellemes megjelenésű gentleman, akinek olyan volt a külseje, mintha Lord Hampton vagy tizenöt évet öregednék, aztán összemenne vagy tizenöt centiméterrel. Még az ezüst farkas is ott volt a nyakában a zöld-sárga szalagon és a lila főtitkári jelvény is a kalapján.

És a fiúk, csupa olyan kedves mosolygó arc, amilyeneket B. P. rajzolt le a könyveiben és amilyenekről beszélni szeret. Soha ennyi különféle színű nyakkendőt. Vörös, lila, sárga, fekete, kék és ezeknek a színeknek minden változata és csíkok és stráfok és szalagok. Oxfordiak és cambridgeiek is vannak közöttük.

A hárshegyi parkban laktak és első nap felavatták a B. P. lábnyomát, amely most madáritató. A felavatás abban állott, hogy minden fiú egy kanál vizet öntött bele.

Ezen a napon autóbuszokon bejárták a várost, aztán korán mentek haza, mert egyrészt fáradtak voltak a hosszú úttól, másrészt másnap reggel korán kellett kelni: öt órakor, mert megyünk Mezőkövesdre.

Mezőkövesd. A fiúk frissen ugrálnak le a vonatról és örömmel üdvözlük a ked-

ves mezőkövesdi cserkészeket, akik az állomáson fogadják őket. Aztán bemennek a községbe. Tíz óra van és havazik. Hideg szél fujdogál. Bemegyünk a templomba, ahol ünnepi díszben ül az egész falu népe. Az orgonán valami szép misét játszanak, az angolok elvannak bájolvá. Aztán meglátják az ezüstpártás eladó lányokat, akik két oldalt körülveszik az oltárt és az ünneplőbe öltözött férfiakat, akik gyertyát tartanak a kezükben. Husvét van. A kezek

türelmetlenül játszanak a fényképezőgépek pillanatzárai körül. Aztán kimegyünk és erre roham. Vagy hatvan gép csattog egyszerre. Mr. Spencer-t beállítják a díszesruhájú asszonyok közé és úgy veszik le. Nagy nevetés.

Az egyes házak látogatása következett most. Az angol fiúk benyomulnak a házakba és mindent fesztelenül és közvetlenül szemügyre vesznek. Mindent felírnak és mindent megkérdéznek. Nagyon tetszik minden Mezőkövesden.

Másnap matiné a Royal Apollóban. (A programot a M. Cs. már ismertette.) Vidovszky Kálmán, a M. Cs. szerkesztője beszél. Mintha aggodalom lenne a szavaiban, hogy nagyon is szerény mulatságot és élvezetet nyújt majd a közönségnek a matiné. De aztán az első számok nagy sikere megnyugtatja. A számok közül itt csak a piaristák árnyjátékát emelem ki. Kedves volt, művészi volt, magyar volt. Nagyon tetszett az „egyszer egy királyfi” története. Aztán énekek, szavalatok, bemutatások és egyszer csak fenn vannak a színpadon az angolok, szépen körbe állanak, Mrs. Brown, a karmester szembeáll velük és nóták következnek. Régi angol és kelta dalok és végzetük a „London's burning”, egy tréfás dal, amely még az 1666-os tűzvész idejéből maradt és amit már ismerünk azon a címen, hogy „valami büzlük Dániában”.

A matiné fényes siker volt. Az angol fiúk el voltak ragadtatva. Valószínűleg Birkenheadban is sikere lesz.

Aztán este tábortűz a hárshegyi parkban. Igazi angol este, a fiúk mind azt hitték, hogy Gillwell-parkban vannak. Ott is hidegek és nedvesek az áprilisi esték és ott is olyan a köd színe, amint rászáll a fákra, mint a szilva ezüstös hamva. És ott is angol ének szállt az erdő felé.

Dalok, angol dalok, amelyekre esték jutnak az eszetekbe, amikor ti távoli angol folyók partján sétáltatok és a víz súrolta a bodzafák alsó ágait. És eszetekbe jutnak az éjjeli barangolások, mikor a csipős hideg szélről liba-

A kentiek parancsnoka.

Fotografálják a B. P. lábnyomát.

bőrös lett a meztelen térdetek és utána a körmötöket fujtatók, hogy meg tudjátok írni a hike-jelentést. Aztán tábortüzek hidegben és langyos nyári melegben, mikor néztétek a tüzet és azt éreztétek, hogy most mindenki testvér, aki itt ül veletek.

Aztán utoljára nagy körben kezét fogtatok egymással, mintha egy test egy lélek lennétek.

*

Másnap a magyar főcserkész vezetésével megjelentek az angol cserkészek Magyarország kormányzója előtt, aki barátságosan beszélgetett el velük.

Délután folytatódott a városlátogatás. A Városliget került terítékre. Micsoda propagandát fognak csinálni azok a nagyszerű fényképek, amiket a fiúk csináltak.

Szerdán az Ezerestereket látogatták meg a Golgota-úton. Teát kaptak, aztán előadást rendeztek a tiszteletükre a moziban. Filmek, amelyeknek majdnem minden jeleneténél találtak valakit, aki ismerős volt és akit meg kellett tapsolni. Aztán a „Pál-utcai fiúk“. Kíváncsiak voltunk, vajjon az angolok is megértették ezt és megérezték ezt. Igen, egy pár kislány sirt az első sorban, mikor Nemeseket lefektették az ágyba, amelyből többé nem kelt fel. A többiek is szerették. Az osztrákok pláne, ők a regényt is olvasták német fordításban.

Az Ezeresterek vonatáról okvetlen meg kell emlékezni, ez egy olyan speciálitás, mint a miskolci kocsonya, vagy a kassai sonka, ha már benne vagyunk a hasonlatokban. Akik az első sorban ültek, megijedtek, hogy alákerülnek, olyan nagyszerűen utánozták az Ezeresterek a vonatot.

Vacsoránál Spencer főtitkár beszédét mondott: Magyarország és az angol cserkészek. Mint idegenek jöttünk ide — mondta — és mint legjobb barátok megyünk

Mindenki egy kanál vizet önt a lábnymba.

Reggeliznek a cserkészek. Mögöttük a parancsnok gyönyörködik a jó étvágyban.

haza. Vizontlátásra a Jamboreen. Aztán átadta az angol szövetség arany köszönetjelményét, a szvasztikát özvegy Molnár Viktornénak, a „Frici bá“ édesanyjának, hogy megköszönje azt a szolgálatot, amit az egész világ cserkészeinek tett a fia, akit ő nevelt fel. Ilyen jelményt kapott dr. Váli Ferenc külügyi titkár is.

Aztán másnap Esztergom. Véletlenül szép volt az idő és nagyszerű látványt nyújtott a székesegyház a hegytetőn. Megtekintették a kincstárat és egy félóra múlva a hercegprímás előtt állottak. Néhány közvetlen kedves szót mondott, miután bemutatták a vezetőket, aztán véget ért a kihallgatás.

Másnap Gödöllő. Először a királyi kastélyt nézték meg, aztán a premontrei gimnáziumot. Az iskola cserkészei fogadták őket. Sokan tudtak angolul közülük. Gyorsan és közvetlenül indult meg a társalgás, úgy amint ez cserkészek között szokás. Az angol fiúkat a híres angol nyilvános iskolákra Etonra, Harrowra, Rugbyre, Winchesterre emlékeztette ez a nagyszerű intézet. Mindent megnéztek és a magyar fiúk nagyszerű vezetőknek bizonyultak. Ugy eltelt az idő, hogy jóformán eszükbe sem jutott, hogy indulniok kell, mert hiszen ma este még egy hosszabb útra is kell indulniok, mint Gödöllő.

Tizenegy óra a Keleti-pályaudvaron pénteken este. Lázás sietség, a perron cserkészekkel van tele. És mindenütt az elválás szomorú kifejezése az arcokon. Itt-ott még ünnepelemek egy-két magyar vezetőt, aztán vonatfűtő: a búcsúzás most a legmelegebb.

Egy perc múlva a vonat lassan kigördül a pályaudvarról és új barátokat visz nyugat felé.

Dr. Hegedüs Adám.

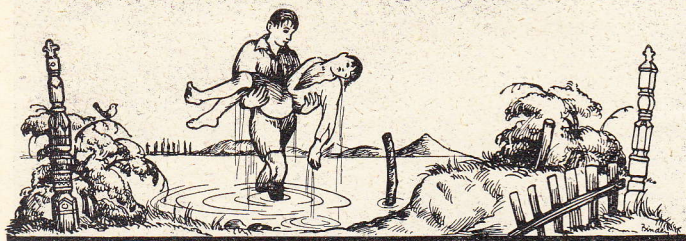
Rendkívül érdekes, tartalmas és mulatságos lesz a május 5-iki

✿ JAMBOREE-MATINÉ ✿

Minden cserkész legyen ott a Városi Színházban pontosan 11 órakor s hozza el legalább egy hozzátartozóját. A cserkészmunka és cserkészderű nagyszerű megnyilatkozását fogjuk ott élvezni.

Jegyek már csak igen korlátolt számban kaphatók a Szövetség gazdasági hivatalában.

ÉLETMENTÉS

A Főcserkész Ur április hó 16-án a következő cserkészeket tüntette ki a „jó munkáért“ életmentő kitüntetéssel:

APPL KÁLMÁN 320. cs.-csapatbeli s. örsvezetőt, fuldoklót csónakkal való mentéséért,

BARNA ISTVÁN 85. cs.-csapatbeli cserkészt, fuldoklót csónakkal való mentéséért,

BECKER LAJOS 282. cs.-csapatbeli cserkészt, fuldokló úszással való mentéséért,

IFJ. FORRAI ISTVÁN 162. cs.-csapatbeli örsvezetőt, fuldokló úszással való mentéséért,

HRITZ LAJOS 320. cs.-csapatbeli cserkészt, fuldokló csónakkal való mentéséért,

KNURR FERENC 320. cs.-csapatbeli cserkészt, fuldokló úszással való mentéséért,

LUKÁCSY ISTVÁN 450. cs.-csapatbeli öregcserkészt négy fuldokló úszással való mentéséért,

MUZLER RÓBERT 320. cs.-csapatbeli mb. örsvezetőt fuldokló úszással való megmentéséért,

PRYMA JÓZSEF 174. cs.-csapatbeli cserkészt fuldokló úszással való megmentéséért és

RISZTER JANOS 165. cs.-csapatbeli rajvezetőt fuldokló úszással való megmentéséért.

EMLÉKEZÉSEK ISMERETLEN NAGY MAGYAROKRÓL.

Tarjáni Kristóf.

Tudjátok azt a nótát: Hej, de búsan harangoznak Tarjában? Ha nem: tanuljátok meg, ha pedig tudjátok: akkor gondoljatok Kristóf apród történetére is.

Elvesztette édesanyját és mostohája miatt nem lehetett odahaza maradása. Irt édesatyja Dobó Istvánnak Egerbe, hogy fogadja be a szegény árvát.

Dobó apja-anyja lett neki. Mindenkit haza zavart, amikor halotta, hogy jön a török, csak ezt a hosszúhajú, bússzemű árvát hagyta maga mellett. Ő maradt egyedül bent a várban az apródok közül. Öröme változott erre minden szomorúsága, amit a hontalanság okozott neki. Irigyelték is a pajtásai amiatt, hogy ő lehet a hősök hősenek a fegyveres apródja és követheti ezer halálba, sőt fegyvert is ragadhat érte.

Kristóf bús szemébe belopódzott az élet. Amikor Dobó megengedte neki, hogy Bornemissza Gergely diák oldala mellett kitorihet a törökre, szinte egeret lehetett volna fogatni vele. Szót fogadott, mindig csak „Gergely bácsi“ nyomában haladt, de még így is belegázolhatott a török sűrűjébe.

— Hányat ütöttél agyon — kérdezte tőle gazdája, mikor kipurultan lovagolt vissza a várba.

— Kettőt, mert a többi elszaladt.

Azután sem lehetett pihenni látni soha. Dobó fegyvereit, kabátját, betevő falatját ő vitte utána, egyedül: egészen addig, míg be nem surrant a várba Balázs gyerek.

Attól fogva megosztották a nap terhét.

Már akkorá éhség köszöntött a várbeliekre, hogy a lovakat is el kellett fogyasztaniok, de az ő lovát meghagyta a kapitány, hogy a parancsait gyorsabban vihesse széjjel. De sokat vágta-zott az a kis póniló a török sűrű ágyútűzében és nem fáradt el sohasem, mint a kis gazdája sem.

Egyszer azután történt valami. Október 16-ot irtak épen akkor. Visszaverték a töröknek a rettenetes támadását és a pillanatszerű szünetben azt akarata megtudni Dobó, hogy mi van a Bolyky bástyánál.

— Éredj, fiam — szólt Kristófhhoz.

Az nem is váratott magára. Vágta-zott arrafelé. Odaért a sötétkapuhoz. Ott oszlophoz kötötte a lovát, befutott, felhágott a falra és már-már célhoz ért, mikor a hasadékon megcsapta egy golyó. Elfördült a faltól, lebukott a kötörmelék deszkára.

— A kis apród elesett — szaladt végig a hír a falhosszában. Egy katona termett azonnal mellette. Karjaiba kapta. S mint-hogy a fiú feje a mellére hanyatlott, ismét letette a földre. Le-csatolták a sisakját. Arca elfehéredett, melle csupa vér lett. Bágyadt szemmel nézett körül és a bástya parancsnokának csendesen susogta:

— Jelentse, hogy meghaltam...

Még halálában is teljesítette kötelességét.

Szép halált adott neki az Isten, hogy édesanyja büszkén simogathassa meg.

Csaba Jenő dr.

MENTŐK.

A sziréna bűg,
rohan a gép, hogy mentsen emberéletet.
Bent fekszik valaki, aki félt,
rosszul aratott (pedig jól vetett),
aztán eldobta magától a legszebb csodát
és rábizta magát a gépre.

Az autó szalad,
s a sziréna bűg.
Belesüvit az utcazajba is kétségbeesett esdeklő szava:
„utat, utat, mert menteni kell.

Aztán fölszállt a hang, aztán szétterül
és összehúzódottak, akik félnek,
akiknek nincsen tiszta két szemük,
mert belül valami szót s kikívánczik a napba az is:
mentők kellenek!

És süviti, kiáltja zihálón a hang az éjbe:
Mégmérgeztem magam, mentők kellenek,

sietni kell, mert fekélyes vagyok,
bemocskoltam tiszta arcom, megmérgeztem a szám
s a förtelmes vaduló harcon, ahány ember az enyém,
az mind a betegem.

De bennem is él egy kis parányi hang,
meg egy fehér virág
és borzadok, ha rágondol a bűnöm,
mert azt, szeretem.

S bennem akkor elhal minden fájdalom,
a sebem se ég, csak könnyörög a szám,
s mint száz sziréna tülke, gyári zaj,
anyaszó, apák keserve

az én szimfóniámba olvad át:
Mégmérgeztem magam, de mentsétek meg a folytatás-
hogy kert nőjön a kórházak helyén . . . [mat,
A sziréna bűg,
rohan a gép.

S mi gyávaságban béna bátorok
Megszorítjuk jobban egymás kezét . . . Arady Zsolt.

MIÉRT NEM LETTEM HEGEDŰMŰVÉSZ?

Bizonyára több oka is lehetett annak. Egyet elmondok itt.

Már nagyapám is híres zenei szakteknitely volt. Az „úri zenekar“ vezetője. Minden elképzelhető hangszer mestere (kivéve a saxophont és a haway-gitárt, mert ezek akkoriban még ismeretlenek voltak).

Édesapám szépen fuvolázott, hegedült és már kisgyermek korunkban megtanított minket, szépreményű cseméjét a kétszólamú éneklésre.

Akkor még édesanyánk is csupa dal volt.

Nem állhattam meg, hogy számárfület ne mutogassak.

Érthető, hogy vágyaik netovábbja volt minket is elsőrendű zenei oktatásban részesíttetni.

A hajlandóság nem is hiányzott belőlünk.

A mi kis városunkban az öreg Ruschka bácsi volt ezidőtájt a zenei oktatás elismert nagymestere.

Nem mindennapi rátermettségének jellemzésére talán elég megemlítenem, hogy fiatalabb éveiben — jóllehet pöttyömnyi termetű volt — a díszes „Regimentstambur“-i méltóságot viselte valamelyik cseh ezredben. Az ő avatottkezü irányítása mellett bátyám hamarosan annyira vitte, hogy nyolcéves korában édesapám nénapjának estéjén már eljátszotta gyertyavilágnál kottából az ablak alatt a „Weisst du Mutter“ kezdetű landarist. (Édesanyám landarisan nevezett minden német dalt.)

Mondhatom, hogy bár még csak hatéves voltam, én sem maradtam el bátyám mögött a zenei dolgok iránt való érdeklődésben.

Lakott például Nagyszébenben, az öreg kistoronyi lépcső egyik bástyafalában egy reszkető kezű, wagneri arcélú vén hangszerkereskedő, akinek a boltjában — ha hegedűhúért, vagy gyantáért küldtek — órákhosszat elácsorogtam a zenélőszekrény előtt. Ez a szekrény üvegből volt s ha egy rézkrajcárt dobtak bele, tarka viganókba öltöztetett majompárok forogtak a fenekén valami verklipolka ütemeire.

Ez a szekrény sokszor foglalkoztatta az én gyermek fantáziámat, a számtalanszor végighallgatott majompolkát pedig talán még ma is el tudnám fütyülni a kisfiamnak jókedvemben.

Ilyen bevezetés után szép reményekre jogosítottan vettem én is kezembe a hegedűt s jóllehet édesanyámnak az öreg Ruschka bácsi landarisai nem nagyon tetszettek, én is az ő tanítványa lettem rövidesen.

Sietek itt megemlíteni, hogy az öreg Ruschka mester pápaszemet viselt.

Ez ugyanis, amint később kitünik, sorsdöntő körülmény volt az én zenei zsenim kibontakozásának történetében.

A landarisok, a skálák, a Hohman-iskola, a keserves duettek bizony nekem sem nagyon tetszettek s jobban szerettem hallás után cincogni azt, hogy „Hét csillagból áll a Göncöl szekere“ — meg azt is, hogy „Lehullott a rezgőnyárfa ezüst színű levele“.

A hangjegyek is nehezen mentek a fejembe. Nagyobb-részt csak így ismertem őket: első újj az „á“ húron, vagy: harmadik újj a „g“ húron.

Az öreg Ruschka pedig annyira lelkiismeretére vette a dolgot, hogy amikor már mindkettőnket tanított, nekem az ő háta mögött kellett figyelnem, amíg bátyámat iskoláztatta.

Igy nekem tulajdonképpen a bátyám hegedűorái voltak a legunalmasabbak. Emiatt történt a végzetes baleset is, amely örökre elmetszette hegedűművész karrierem útját.

Tudtam én már akkor is, hogy mi az a szubordináció, lenyeltem tehát ezt a méltatlan megaláztatást, de nem állhattam meg, hogy számárfület ne mutogassak az öreg úr háta mögött, mihelyt székére visszatelepedett s elkezdte diktálni bátyámnak kézzel-lábbal a taktust, hangosan számolva, hogy: „Ein, zwei, drei, vier!“

Ezúttal csak a „drei“-ig számolt. A „vier“ helyett hirtelen felugrott és visszakézről rövidúton arculütött.

Vörös volt, mint a paprika és úgy kiabált, hogy édesanyám is átszaladt a szomszéd szobából.

Remélem, senki sem kívánja, hogy töröl-hegyre felidézsem ennek a kellemetlen epizódnak az emlékét?

Elég, ha megemlítem, hogy akkoriban még vajmi keveset konyitottam az optikához s így azt sem tudhattam, hogy a számárfülek, amelyeket én nyitott tenyerekkel lebegtettem a Ruschka bácsi hátamögött, tükröződnek az öreg úr pápaszemének lencséjében.

Azóta persze megfejtettem: ez volt a magyarázata annak, hogy az a bizonyos negyedik taktus engem érintett.

Meg is bocsátottam már az öreg Ruschka bácsinak s hiszem, hogy ő is nekem, annál is inkább, mert már hosszú évekkel ezelőtt bezupálgatható szegény a mennyei nagykáderhez és ott strázsál rézgombos botjával, ezreddobosi díszben. Lehet, hogy le is mosolyog rám néha, ha eszébe jut az a bizonyos negyedik taktus.

... Hanem hát bizony az én hegedűtanulásomnak ezzel visszavonhatatlanul végeszakadt s egyéb nyomós okok között ezért is nem lett belőlem hegedűművész. *Migend Dezső.*

A „drei“ után nem a „vier“ következett.

Lapzártakor vesszük az öröndetes hírt, hogy a **KORMÁNYZÓ ÚR ÖFŐMÉLTÓSÁGA** is ki-tünteteti magas megjelenésével a május 5-iki Jamboree-matinénkat. A rendkívüli sikerűnek ígérkező matinét pontosan 11 órakor kezdjük.

LÉGI ELSŐSEGÉLY.

A repülőtechnika haladásával a repülőgépek az élet minden vonatkozásában egyre nagyobb jelentőséget nyernek. Felfedezésre és meteorológiai megfigyelésre egyaránt e modern eszközön indulnak el a kutatók. A repülőgépek elsősegélynyújtás és betegszállítási szerepéről igen érdekes cikket olvastunk a francia „Je sais tout” című lapban, melynek legérdekesebb részleteit alább közöljük.

— Már a háború előtt 1910-ben — írja a kitűnő lap — de Movy hollandi orvosnár fölvetette oly repülőgépek építésének tervét, melyek alkalmasak lennének sebesültek felkeresésére és kötőhelyekre való szállításra. Ez az igyekezet visszhangra talált Franciaországban is.

Azonban a világháború kitörésekor a sebesültek nagy száma miatt a repülőgépeket nem tudtak használni.

Igy a repülőgépek a sebesültszállításban általánosan csupán a háború vége felé kezdtek jelentős szerepet játszani.

Azonban már a háború alatt is különleges szerephez jutottak ott, ahol a harcterek nagy kiterjedése és a mostoha közlekedés minden más szállítást lehetetlenné tett.

Denain tábornok a következőket mondja el a repülőgépek szerepéről: A 2-ik hadtestünk kemény harcot vívott az Euphrates-nál, Deir-es-Lor környékén. A legközelebbi katonai kórház Aleppo-ban volt, 400 km távolságra a csatatérről. A légi szállítás 2 nap alatt 80 súlyos sebesültet juttatott a kórházba. 2 óra alatt téve meg az utat, mely ló- vagy öszvérfogatú kocsikon legalább 2 hétbe, autókon pedig minimum 5—6 napba került volna. A világháború befejezése után a hosszú ríff háború folyamán is óriási szolgálatot tettek ezek a gépek. Vannak bizonyos sebesülések és betegségek (has- és tüdőlövés, diphteria, genyes vakbél stb.), melyek azonnali orvosi beavatkozást igényelnek. Beigazolt tény, hogy 100 haslövéses eset közül 95 gyógyítható, ha az operatív beavatkozás az első 6—8 órában történik, míg viszont 100 közül 98 halálos, ha az operáció 15—20 órát késik. Nyilvánvaló tehát, hogy a repülőgép a legideálisabb szállítási eszköz, mely túlteszi magát távolságon és a földi közlekedés nehézségein (hegy, mocsár stb.). — Mondani sem kell, hogy egyik alapvető és fontos segédeszköze a gyors és pontos működésnek a rádió, mely a lehető legrövidebb időn belül helyszíntre rendel a gépet.

Svédországban Károly herceg két teljesen felszerelt gépet állított a Vörös-Kereszt szolgálatába. Lengyelországban és Ausztráliában rendszeres légi elsősegély működik. Kanadában szintén repülőgépek állnak a lakosság rendelkezésére betegség esetére.

Igy azután nemcsak háború esetén, hanem békében is nagy hasznát lehet venni a repülőgépeknek.

Érdekes dolgot próbáltak a franciák gyarmataikon. Elsősegély — repülőgéppel, orvos és ápolószemélyzet látogatta meg a falvakat s amint dolgukat elintézték, repültek a következő hely felé. Martinek dr. tapasztalatairól a következően mondja: „Kezdetben a bennszülöttek halált-hozó, ördögi dolognak nézték a repülőgépet, később rájöttek, hogy gyógyulást és életet is hozhat. — A repülőgépes orvosi körjáratok Syriában szép eredménnyel működtek. Az ilyen módon felkeresett betegek száma, egy-egy körjárat alkalmával 20—25 között ingadozott. A bennszülöttek olyan örömmel fogadták a légből jövő orvosi segítséget, hogy, ha egy felderítő gép szállt le valamelyik arab faluba, a betegek azonnal az orvos után érdeklődnek.”

Mostanában az aviatika új, ismeretlen földrészek felkutatása felé irányul. Itt minden anyagi segítség hiányzik. Végzetes könnyelműség lenne a kutatóknak nem oly gépeket bocsátani rendelkezésükre, melyek szükség esetén át ne lehetnének alakíthatók azonnal betegszállító gépekké.

Mindebből önként következik, hogy az erre a célra használt gépeknek tökéleteseknek, jól felszerelteknek, az orvosi és ápolói karnak pedig minden szempontból alaposan és lelkiismeretesen képzettnek kell lennie.

A francia hadseregben kezdetben a Chassing dr. által felszerelt gépek biplanok voltak. A marokkói háborúban már Brequet XIV. típusú gépeket használtak. A nehéz talajviszonyok következtében a legjobb hasznát a kis Hanriot-féle 80—100 H biplanoknak vették. Hátrányuk csak az volt, hogy alacsonyok voltak és működési sugaruk kicsi. Viszont lehetővé tették a sebesültek gyors szállítását a harcterről oly helyre, honnan nagy gépek tovább vihették őket.

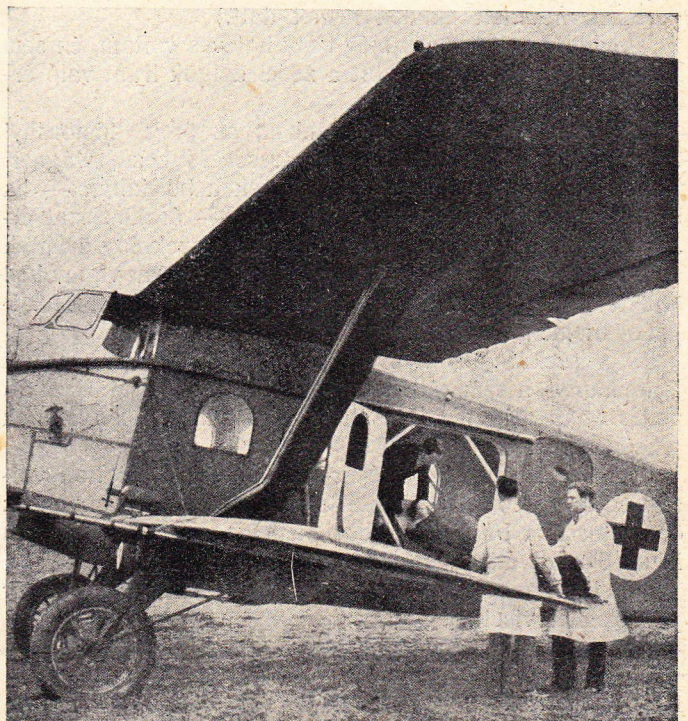
Ma három csoportba osztják a francia légi egészségügyi szolgálatában álló gépeket.

A kicsiket Morane—Saubinez 140—160 lv képviseli, egy fekvő sebesült részére 130 km sebességgel 390 km működési sugárral, 3.800 m magassággal.

A középsőek lehetővé teszik a betegen kívül 1 ápoló, 1 kísérő személy és az orvos elhelyezését.

A nagyokat a Livré—Olivier bimotor és a „Goliath” Farmann 60 képviselik. Ez a hatalmas gép 10 fekvő vagy 6 fekvő és 6 ülő sebesült szállítását teszi lehetővé az orvoson, pilótán és mechanikuson kívül. Működési sugara ezzel a megterheléssel kb 500 km és gyorsasága kb. 150 km óránként.

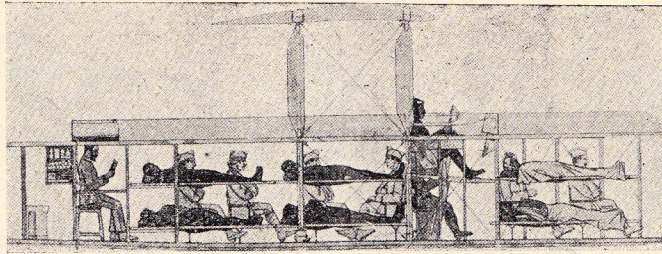
Legújabb típusú a tavaly épített Brequet Lajos-féle „limousine” F—26 bis. Befogadóképessége 3 betegen és a pilótán kívül elbírja az ápolót, orvost és mechanikust. Sebessége óránként 205 km, működési sugara 900 km. —

Egy nagy vöröskeresztes repülőgép.

Külső megépítése tökéletes, belső berendezése a lehető legkényelmesebb.

A mi viszonyaink között ez azt jelentené, hogy a Csonkaország bármely pontjáról rádióhívás útján 2—3 óra alatt elsőrendű budapesti kórházba szállítható bármelyik súlyos beteg.

Betegszállító repülőgép belseje.

Igy fakadhat ezután a technika haladásából áldás is, mert hát olyan országokban, hol a békeszerződések nem kötik gúzsba az aviatikát, néhány év múlva mindennapos látvány lesz a sebesülteket szállító vöröskeresztes repülőgép.

Francia eredetiből ford. K. I.

A JAMBOREE-IRODA HÍREI.

Ujabb hírek a Jamboreera való készülésről.

A magyar jamboree csapat parancsnoka Temesi Győző dr. és helyettes parancsnoka: kaposi dr. Molnár Frigyes, a husvéti ünnepek után kint jártak Angliában, hogy a jamboree vezetésével megbeszéljék mindazt, ami a jamboreera induló magyar csapatra vonatkozik. Angliából a legjobb benyomásokkal tértek vissza. Nagy szeretettel várják az angolok a magyar csapatot, amelytől sokat várnak. Figyelmüknek látható jele az, hogy a tábor egyik leg szebb helyét jelölték ki a magyar csapat számára. Számítanak rá, hogy a magyar cserkészek nemcsak megjelenésükkel, hanem minden rendbeli szereplésükkel csak dicsőséget hoznak az egész cserkészmozgalomra.

A magyar cserkészcsapat számát véglegesen és pontosan 800-ban állapították meg, így tehát több magyar fiú nem mehet Angliába semmi körülmények között sem. Ez csak azért szomorú, mert tudvalevőleg sokkal többen jelentkeztek a jamboreera. A tábor területéről pontos térképet hoztak, amely épen most van magyar átdolgozás alatt, úgy, hogy ennek a magyar csapatokat érdeklő részét a Magyar Cserkészben is közölni fogjuk. A jamboree bizottság szakadatlan tevékenységgel fáradozik azon, hogy a magyar csapatnak külföldi útja minél tökéletesebb legyen. Természetesen a jamboreera készülő cserkészeknek is minden igyekezetük arra kell, hogy irányuljon, hogy a magyar mozgalmat valódi lelke szerint képviseljék. Ezért felhívjuk minden jamboreestának a figyelmét az alábbi következő cikkünkre, mely a Jamboreera való készülésről szól.

Részletek a jamboree-próbából.

Az angliai Jamboree részvételi feltételeinek közlésénél hangsúlyoztuk, hogy milyen nagy felelősséget jelent minden résztvevőre az, hogy külföldön a magyar cserkészetet képviseli.

Mindenkitől megkívánjuk tehát, hogy kemény munkával készüljön az angliai táborra!

Erről a Jamboree vezetősége úgy győződik majd meg, hogy szigorúan megkívánja a résztvevőktől a Jamboree-próbát.

Mi is hát az a jamboree-próba?

Semmi más, mint ellenőrzése annak, vajjon a jelentkező lelkiismeretesen készül-e. Fejleszti-e cserkész tudását, ki egészíti-e általános műveltségét és igyekszik-e a külföldi nyelvekből legalább annyit elsajátítani, amennyit minden külföldi elvárhat egy magyar cserkésztől.

Hogyan készüljünk egy jamboree-próbára?

Csapatparancsnokunk és a Magyar Cserkész útmutatásai alapján lelkiismeretesen megtanuljuk és begyakoroljuk a próbába tartozó pontokat. Ezeket nem tudjuk meg egyszerre, hanem részletekben értesülünk róluk. Így hát van idő minden egyes részletnek alapos elsajátítására. A tudnivalók egyes pontjainál mindig utalás történik a megfelelő könyvre. Elsősorban a Temesi: Cserkészkönyv s

részen a most sajtó alatt lévő „Táborozási kézikönyv” tartalmazza a tudnivalókat. Egy része azonban a júniusban megjelenő „Jamboreesta zsebkönyvében” lesz benne.

Miképpen történik a próbázás?

A próbáztatás szigorú lesz. Ezt nemcsak minden vezető akarja, hanem biztosak vagyunk, hogy nem lesz olyan cserkész, ki nem tartja megbecsülésnek, ha válogatott társaságban vehet részt az angliai világ-cserkészösszejövetelen. Kivevésénél a csapatparancsnokság is közreműködik. A pontok legnagyobb részét a saját csapattáborban kell majd még letenni. A közös kétnapos próbatáborra csak néhány részlet maradhat. Fontos a lelkiismeretes előkészülés, mert ha bármilyen okból redukálni kell a létszámot, akkor tudás szerint hagyjuk ki a fiúkat.

Milyen részleteire kell már most lelkiismeretesen készülni?

1. *Megfelelő cserkészszínterv.* Mindenkinek le kell tennie a korának megfelelő cserkészpróbát. Így a II. osztályú próbát mindenkinek meg kell állnia. Egyes pontjainak leféléle alól csak nagyon indokolt esetben lehet felmentést kapni.

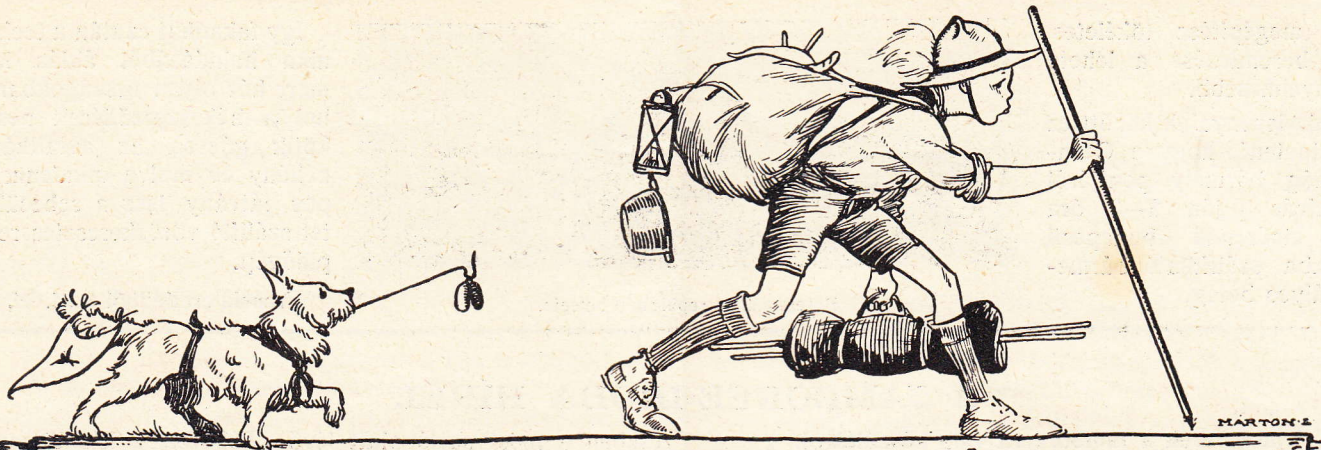
2. *Nyelvtudás.* Fontosságát már többször kifejtettük. Mindenkinek meg kell értetnie magát. Természetesen az angol nyelv jön legelőbb számításba. (Segédkönyv: Fischer—Janson: Angol nyelvkönyv. Kapható a Cserkészboltban.) Más nyelvű tudásunk is nagy szolgálatot tehet.

3. *Gyakorlati cserkész tudás.* A külföldi cserkész előtt elsősorban az által imponálunk, hogy jó cserkészek vagyunk. Ezt pedig legfeltűnőbbben gyakorlati cserkész tudásunkból látja meg. Ha mi kétszer olyan gyorsan és szépen tudunk sátrat verni, mint más, ha mi főzésben és táborépítésben elsők vagyunk, akkor nemzetünkre is megbecsüléssel tekintenek. A Cserkészkönyvben, Tábori munkákban, Erdők ezermesterében stb. a közölt gyakorlati dolgokat nagyrészen nemcsak tudnunk kell, hanem jobban kell tudnunk, mint más nemzet fiainak.

4. *Megjelenés.* Izmos, tette kész test kell! Tehát a napi tornát keményen végezzük el. Szokjuk meg ruházatunkat rendben tartani és egy cöppet sem eltérni az előírástól. *Cserkészies megjelenés már fél siker!*

5. *Edzettség és keménység.* A magyar cserkészek közül szabad a legkevesebb betegnek kikerülni! Kemény magyar ösök unokáinak kell legjobban állni a sarat és esőt, — amiben Angliában bőven lesz részünk. Ha a dániai tengeri versenyben a tengernélküli magyarok, a svájci síversenyben pedig a havasaitól megfosztott ország fiai olyan derekasan szerepeltek, most nagytömegben bizonyíthatjuk, hogy minden magyar cserkész edzettebb és keményebb, mint más. Ezért hát mosdjunk derékig, aludjunk nyitott ablak mellett és neveljük testünket igénytelenségre, hogy a nyáron megállhassuk helyünket.

Ezt az öt pontot közöljük egyelőre. Következnek majd ezek részletei, de majd az a sok új dolog is, melyet tudnia kell egy jamboreesta cserkésznek.

A HOGYAN A PUFI LÁTJA.

Kedves Nyafi kutyipajtásom!

Ott hagytam el multkor, hogy mentünk a táborhely felé. Sokáig mentünk, de nem olyan sokáig, mint ez az én levelem, de az nem baj, mert „jobb későn, mint soha” — mondják az emberek (ezt bizonyosan egy nagyon lusta ember találta ki, vagy egy későn kelő diák), és „hosszan várt szalonának finomabb az íze” — mondja a kutyák közmondása. Te is sokáig vártad a levelemet, tehát jobban megörülsz neki, hogy mégis megjött.

Amint a zötyögős hátizsákokkal baktató fiúk sora mögött messze elmaradva épen azon gondolkodtam, hogy milyen buta is a kis kutya: ahelyett, hogy otthon heverne puha pokrócán és a talpát nyalogatná, eljön ebbe az átkozott erdőbe és tövig koptatja mind a négy lábát a fák gyökereiben, hát egyszerre valami koppant az orromon. Nagyot prüszentettem, hát újabb koppanás a fejem bubján.

— Ejnye, az árgyéusát! — vakkantottam. — De kopogós eső potyog ebben a Bakony-erdőben!

Hát a fejem felett egy vékony hangoeska nagy Hihihihí! Heheheh! — vigyorgással nevet rajtam. Felnézek. Barna bundás, bajszos kis állatka állt a fa egyik ágán, a farka akkora, mint ő egész maga. Vigan kacagott és a harmadik diót pont a hátam közepére pottyantotta. Megismerem a Sanyi képekönyvből: Mókuska volt, az erdő rosszcsontja.

— Töröm a csontodat, ne dobálj, kis rokon, mert felmegyek és megtépem a bundádat! — mordultam fel, mire olyan jóízűet nevetett rajtam, hogy az egész ág csak úgy rázkódott tőle. Kitalálta a szemtelen, hogy úgy sem tudnék felmenni a fára.

Nem volt időm mérgelődni, mert hirtelen mint a villám, lefutott a fáról és pont a fejem fölött egy egészen alacsony ágon meglepedett.

— Te, kutyipajti — kérdezte bizalmasan a magyar erdők volapük-nyelvén — mit akarnak a kétlábúak az én erdőmben?

— Táborozni akarnak. — Mondtam neki. — Itt fognak lakni egy egész holdújulásig.

— Ó, siralom! — rémült el a Mókuska. — Akkor én még ma elköltözöm a nénikémhez a hegyen túli nagy erdőbe. Szegény kis odum, hogyan fogom én azt a kétlábútól visszakapni!

— Ó te butus! — mondtam. — Ezek nem élnek a fán! Kell is nekik a te odud!

— Nem? — örvendezett a Mókuska. — Az nagyon jó. De azért mégis el kell bujdosnom, mert megfognak, vagy kövel megdobálnak, vagy a bömbölő böttal halált küldenek nekem.

— Ne félj tőlük. Ezek cserkészkétlábúak és van egy törvényük, hogy az állatokat szeretniük kell. Ezek nem fognak téged bántani. Ha csak...

Hirtelen elhallgattam, mert eszembe jutott, hogy az én kis gazdám, amint én őt ismerem, ha Mókuskát meglátja, hát biztosan megkergeti... És a Pityuban sem voltam biztos, hogy nem dobálná-e meg egy kövel, meg a Jancsiban sem, a Pamacsban sem; a Kornél is megdobálná, ha nem volna lusta lehajolni a köért... És a Náci, meg a Palkó, meg a Matyi... Ejnye, pedig a cserkészek szeretik az állatokat... Tudom, hogy együtt mind jó cserkészek és nem bántanak a mókuskát, de úgy külön-külön egyetlen fiúban sem voltam biztos. No lám, azt hittem, hogy egész jól értem már a cserkészetet és csak most láttam, hogy mégsem értek mindent olyan jól benne...

Egész melegem lett a nagy gondolkodástól és hozzá Mókuska is egyre nógatott, hogy miért hagytam abba, mit is akartam kivakkantani... Végre is azt tettem, amit az emberek szoktak, ha zavarban vannak: ráförmedtem Mókuskára, hogy tisztelje a nála idősebb és előkelőbb állatokat és azzal gyorsan odébb álltam. Mit is tettem volna? Csak nem mondhattam meg neki, hogy a cserkésztörvény papíron szépen megvan és a csapatban is megvan, de nem biztos, hogy minden fiúban külön-külön is megvan-e?

Gyors futással iramodtam a csapat után. Közben nagyon sok pörlekedésem akadt a fákkal. Mert a fák nagyon komiszak. Hosszú, görbe lábaikat, amelyeket gyökereknek hív a kétlábúak könyve, mindig kidugják a föld alól, mint a rossz gyerek a lábát éjjel a takaró alól; és mindig pont akkor teszik keresztbe az úton, amikor én arra megyek. Egy görcsös, öreg fának a lábában úgy megbotlottam, hogy hatot hemperedtem tőle. Meg is mondtam neki a véleményemet, hogy ilyen vén léteire leszokhatna már az éretlen viccekről; de akkor a fa valahol fönt le-tört magáról egy száraz ágat és egyenesen reám dobta, úgy, hogy farkamat behúзва, gyors futással menekültem a veszedelemtől. Messze jártam s a fák leveleiket össze-verte, „Ssss... Zzzzz...” még mindig kacagtak rajtam. Nagyon mérges voltam és igazán nem tudom, nem haraptam volna-e meg az utamba álló legelső gyökeret, ha ebben a pillanatban messziről valami kopácsolást és döngést nem hallok. No, csak nem építenek már a Sanyiék? Hiszen még nem is lehetett idejük elfoglalni a táborföldet!

A zaj felé iramodtam és csakhamar megláttam az én Kornél barátomat, amint rajzolókönyvével a hóna alatt oson el a fák között. Rögtön tudtam, hogy a fiúk nehéz munkában lehetnek, mert Kornél ilyenkor szokta csak a

vázlatkönyvét elővenni. Evésnél pl. mindig ott van közöttük, de vázlatkönyv nélkül.

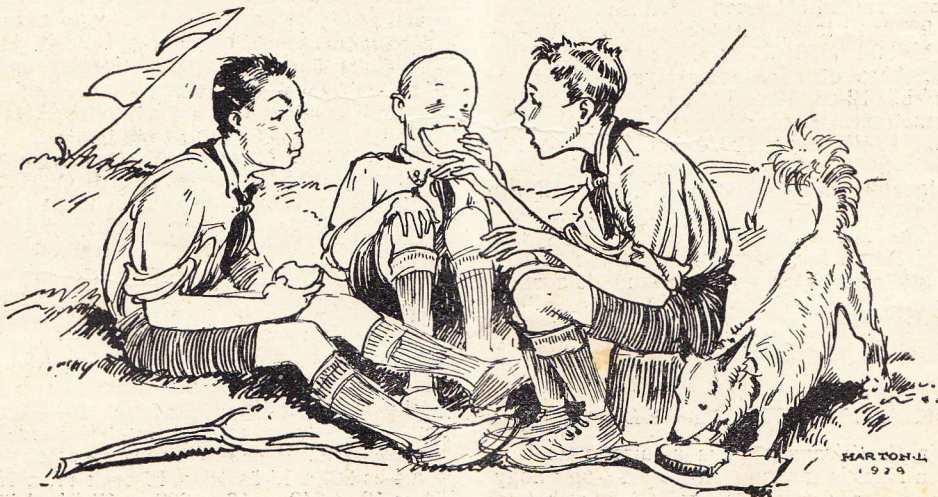
Tovább siettem, amerre a földön levő szagok vezettek. Egyszerre elfogytak a fák körülöttem és én elbámulva álltam meg a nagy erdei tisztás szélén. A fiúk már ledobták a hátizsákokat, kabátokat és minden terhet és most mind úgy ugráltak, futottak, bukfenceztek és hemperegtek a fák alatt s a fűvön, mint a kis macskák szoktak, ha rájuk jön a bolondjuk. Először azt hittem, hogy valami mérges gyümölcsöt ettek, vagy mérges virágnak az illatát szippantották be és attól jött rájuk a vész; de láttam a közepén mosolygó parancsnok úr nyugodt szemét és rögtön tudtam, hogy nem lehet baj: csak a táborhelynek örülnek annyira a nagy kőházakból szabadult gyerekek. Pillanat alatt engem is elfogott valami bódulat; közéjük rohantam, rájuk ugráltam és óriási körökben futva körülöttük, lihegve, lógó nyelvvel örültem én is a tábornak. Pedig azt se tudtam, minek örülök. Csak úgy benne volt az örülés a levegőben, a szélben, az erdő dalában...

Szép volt no.

Csak a Kornélt nem értettem. Miért menekült el az örüléstől?

Megértettem csakhamar. Mert a parancsnok úr felemelte a kezét és egyszerre nyugalom lett a nagy réten. Ujabb intésre csoportokba verődtek a fiúk és egy perc múlva olyan nyüzsgő, mozgó munkában volt mindenki, hogy a bokor árnyékából, ahová pihenni feküdtem, öröm volt nézni.

Mindenki vitt valamit és mindenki csinált valamit. Gyűsziek hosszú, vékony vaslábakat állítottak a földre és ráhúztak egy szürke lepedőt és olyan lett az egész, mint azok a kioszk-boltok a Városligetben, ahol édes jeget meg édes vizet szoktak venni a gyerekek; aztán meg az oldalát is teleaggatták szürke lepedőkkel és egyszerre csak nagyszerű kis ház lett belőle, még ablak is volt rajta és mikor belementem, a fiúk gyorsan becsukták és nem tudtam kijönni csak ugattam nagy keservesen. (Pufi alighanem a 30 személyes sátor állítását meséli kutyamódon. Szektor). Aztán mégis kiengedtek és láttam, hogy Pityu és más fiúk nagy faszögeket kalapálnak be a földbe és megkötik kötelekkel, hogy el ne vesszenek s a kötelek másik végét pedig olyan kis házikókra kötötték, amilyenekben józsefvárosi búcsúkor a mézeskalácsos asszony szokott lakni. A kövér Náci egy csomó ládát és zsákot bontogatott, de amikor arrafelé mentem, véletlenül mindig ép akkor emelt fel egy csunya nagy főzőkanalat és azért nem mentem hozzá, mert én úri kutya vagyok és nem szeretem a durva célzásokat. Matyi egy csomó fát rakott össze és azt hittem, rá fog ülni, de nem, mert gyufát vett elő és a piros virágot meggyújtotta rajta és egyszerre nagy füst lett és a farakáson is kinyílt a piros virág. Szerettem volna közelebről megnézni, de amint oda dugtam az orromat, olyan csipős, rossz füst ment bele, hogy egész estig alig tudtam kitűszögönni belőle. Többé nem megyek a tűzhöz, mert a füst nem kutya-

Az uzsonna így történt...

orrba való. — Szolgálja csak a Náci meg a Matyi...

Az én kis gazdám a sátorházaktól kissé messzebb egy nagy ásóval hadonászott és vele a Pamacs meg a Palkó. Ők azt mondták, hogy konyhát építenek, de csak egy nagy lyukat ástak le a földbe és a Palkó benne táncolt és énekelte, a Pamacs meg földbe szúrta az ásóját és rátámaszkodott és le akarta rajzolni, de a Sanyi elhúzta az ásót és a Pamacs hanyattbukfencezett. Ugy kell neki, miért festette be az orromat a vonaton! Közben a lyuk egyik oldala bedült és betemette félig a Palkót és egészen a kis ásót, amit lent hagytak a lyuk fenekén és épen akkor jött oda a parancsnok úr, amikor a Palkó a lyukból kikászolódtott és Pamacs épen nyakon csipte és agyabugyálta a Sanyit és akkor mind a három fiú nagyon szégyelte magát, mert a parancsnok úr nem szólt egy szót sem, csak fogta a Pamacs ásóját és elkezdte ásni a konyhának a gödrét. A fiúk csendesen oda-odasomfordáltak és ők is elkezdtek ásni és most már el tudom képzelni, hogy hogyan dolgoznak a zulukaffer zsákhordók. De készen is lett a konyha, még mielőtt a nap lelép az égről! És látta volna csak a Palkó arcát, amikor a parancsnok úr kiásta a földből a betemetett kis ásót!

Közben uzsonna ideje jött, amit onnan láttam, hogy Kornél előkerült az erdőből és jelentkezett a parancsnok úrnál, hogy kér ő is munkabeosztást. De akkor már ott állt mellette a Pityu is és jelentette, hogy ezennel birtokába veszi a Kornélt és vigyázni fog rá, mint a szeme fényére. Parancsnok úr nevetett s Pityu szeretettel elvonzolta a barátját. Nem szeretnék a Kornél bőrében lenni, az bizonyos.

Az uzsonna úgy volt, hogy mind leültünk a fűre és Náci egy ládafödélnek a tisztábbik felén felszeletelte a szalonnát, Matyi meg egy másik ládafödélén a kenyeret. A láda a vonattól kissé kulimászos lett és jutott a kulimászból a kenyérré is, de a fiúk nem vették észre. Sanyi a szalonnáját mindjárt a földre ejtette és a késével levakarta róla a földet és a kést egy fűcsomóval megtisztította; s a végén azt mondta, hogy soha ilyen jó szalonnát nem evett. Hát a szalonna jó volt, azt én is tudom, mert a Hantos Elemér, akinek legszebb frizurája van a csapatban és gyűrű is volt az újján (most már nincs, mert tegnap mosakodásnál a patakba ejtette, de akkor még volt), először egy tiszta zsebkendőt terített a földre és arra tette a kenyerét meg a szalonnáját, míg ő valami szagos vízzel, amit a fiúk otkolonynak hívnak, megmosta a kezét; és azután a csajkáját kereste, meg a villáját és elmagyarázta a fiúknak a higiénia szabályait. Nem tudom, mi lehet az a higiénia, de valami nagyon hasznos dolog lehet, mert míg Elemér azt a sok higiéniait csinálta, nekem volt időm szépen megenni a szalonnáját is meg a kenyerét is. Én mindig szeretni fogom a higiéniait.

Aztán teát hoztak egy nagy kondérban és a Matyi egy faággal megkeverte és beletette mind a kiömlött cukrot, aztán elhozta a nagy kanalat és kimérte a fiúknak a porcióját. Egyik csajkába, másik

papírstancicliba kérte és mind azt mondták rá, hogy nagyon finom. Hát még mit szólnak volna, ha látták volna azt a nagy bogarat, amelyik szállás közben belepottyant a bográcsba! De nem látták, mert a Matyi egy kis ásóval kipiszkálta belőle. Én nem kértem teát, hanem inkább a Kornélt néztem, akit Pityu egy hosszú lasszóval megkötött és úgy vezetgetett, mint engem szokott az én kis gazdám a hosszú szíjjon. De azért nagyon jó étvággal ettek és nagyokat nevettek mind a ketten.

Uzsonna után a fiúk megint imádkoztak és elszaladtak tovább dolgozni. És tudod, most már rájöttem, hogy ezeknek az elkényeztetett úri fiúknak miért árt meg semmi a táborban: a kulimász sem, a földes szalonna sem, a teába esett bogár sem, meg a kis ásó sem, amivel a bogarat kipiszkálják, pedig otthon minden második nap gyomorfájásuk meg ezer bajuk van. Hát azért, mert itt mindig imádkoznak evés előtt és evés után és közben mindig tréfálnak és nevetnek. Aki jól tud imádkozni és nevetni, annak a világon semmi sem árthat meg.

Alig volt vége az uzsonnának, szekerek jöttek szalmával és a fiúk elkezdtek szalmzásákat tölteni. Hát tudod, pajti, ilyen jól még életemben nem mulattam. Gyorsan ment a tömés, de közben olyan bukfencezés, ugrálás, bujkálás meg egymásnak a szalmába döntögetése volt, hogy az ember, vagyis a kutyus egészen beleszédült. Csupa kezek, lábak meg kacagó fejek látszottak csak a nagy halom szalma között, Pityu és két jópipa barátja beletömte Kornélt is egy szalmzásákba és aztán ráfeküdtek, de Kornél lebökdöste őket magáról. Csupa por és perje lett az arcuk, ruhájuk! — Aztán kettenként megfogtak egy szalmzásákat és cipelték a sátrakhoz. Kornél gyorsan ráfeküdt a Pityu szalmzásákjára és azt mondta, hogy ő halálra fáradt, vigyék, mert magától nem tud menni. Pityu és Gyszi fel is kapták a szalmzásákat és levitték Kornélt a patakhoz, hogy belerázzák a vízbe, de akkor egyszerre megint tudott járni és leugrott és elfutott, de Pityu a lasszójával megfogta és vele vitette be a szalmzásákját. Pompás tréfák voltak! A nyelvem lógott a sok futkozástól és nevetéstől.

Aztán megint a sátrakat igazították, hátizsákokat hordták be és rendet csináltak a tábor egész területén. Közben a parancsnok úr sátrát Sanyi meg a többi kicsik virágkoszorúkkal díszítették fel és a Nácinak egy csalánkoszo-

rút hoztak. Mire a nap lelép az égről, készen is lettek mindennel és porosan, fáradtan, de nagy jókedvvel gyülekeztek a tábor közepén. Parancsnok úr két nagy fiúval keresztnek, meg árbócnak való fát ment vágni a nagy erdőre, Gyszi pedig a többi fiút faszedésre vezényelte. Kornél kijelentette, hogy ő a szalmzásáktömésnél holtra fáradt, de Pityu erre felmordult, hogy most meg változottság kedvéért a faszedésben fog holtra fáradni és elcipelte magával. Én Sanyival mentem, mert az erdő sötét volt és a kis kutyák törvénye azt mondja, hogy sötétben a gazdájukat nem hagyhatják védtelenül. És jó is, hogy vele voltam, mert amint egy nagyon sötét helyen galyakat szedtünk, egyszerre valami mozogni kezdett a bokorban és mind a ketten nagyon megijedtünk. Olyan gyorsan visszafutottunk a táborba, mint két versenyparipa. És ebből láttam, hogy milyen jó, hogy ott voltam; mert ha nem lettem volna ott, szegény Sanyi egyedül futhatott volna vissza a táborba. Gyszi aztán velünk jött és átvizsgálta a bokrot, de nem talált semmit sem benne. Én azonban láttam a fejünk felett egy faágon Mókuskát és intettem is neki a farkincámmal.

A faszedésnek a tudományát azonban mégsem a Sanyitól tanultam meg, hanem a Kornéltól, akivel megint csak összeakadtunk. Ugy kell csinálni, hogy az ember felvesz egy galyat és nyög; aztán felvesz egy másikat, de közben az elsőt leteszi és megint nyög. Aztán, mikor a Pityu az ember mögött már nagyon türelmetlen, mert ő közben akkora rakás galyat felszedett, hogy hat fiúnak is sok lenne, akkor az ember megint nyög és megindul a tábor felé és cipeli az ő egy szál fáját. A tábor szélén pedig meg kell állni és azt mondani: „Nézd, Pityu, milyen szép arca van a holdnak!” — Erre Pityu megáll, leteszi az ő sok gallyát és nézi a holdat; erre az ember felkapja a Pityu fát és gyorsan odaviszi a tábor közepére és a parancsnok úr ezt látja és azt mondja az embernek: „Látod, Kornél, ezt szereted, ha ilyen szorgalmasan dolgozol.” — Pityu pedig el nem tudja képzelni közben, hogy hova tűnhetett el az ő sok fája és attól kezdve hisz az erdei manók létezésében.

Este még tábortűz is volt, meg éjjel őrség is, de arról majd a következő levelemben fogok mesélni.

Farkincámat csóválva, nyalom a füledet baráti szeretettel
Pufi cserkészkutya.

ESEMÉNYEK A VÍZITELEPEN.

A vízitelepre szombaton, 20-án már sokakat kicsalt a meleg tavaszleji napsugár. Az 1. csapatból 2-en a 15-ből is 2-en, 32-ből 3-an, 30-asok 5-en 30/ö.-ből 4-en, 250-ből 3-an, 932-ből 2-en jöttek a telepre. Ezek azután a telepen is háltak.

Vasárnap az 1-esek, 932-esek továbbmentek kirándulni. Vasárnap jöttek: 15-ből 16 fő, 30-ból 10 fő, 30/ö. 5 fő, 32-ből 8 fő, 250-ből 31 fő. Ugyanezekhez délután farkaskölykök jöttek ki. 198-ből 2-en jöttek, 174-ből 12-en, 191-ből 4-en, 2. B. K. G.-ből 17-en, Báthori atya vezetésével s később a Vass Tibor-raj is 14 fővel. 2/ö.-ből 6-an, 13-ből 2-en, 100/ö.-ből 7-en, 320-ből 13-an, 321-ből 4-en, 5-ösök 5-en, 267-ből 16-an, 272-ből 1. — A fiúk a műhelyben dolgoztak, vízen is voltak. A 2. B. K. G.-nek 3 őrsi csónakja volt kint s a kiképzés forgószinpaddal történt. Két túra indult Szentendre felé is, de visszajövet az erős hullámzás a partra verte ki őket s így szárazföldön hozták haza a csónakokat. A 30. öregek szombaton éjjel házukon dolgoztak. Egy elsősegélynyújtási eset is előfordult: két fiúnak kisebb lábsebeit kötötték be a telepen. Az idő nagyon rossz volt, mindamellet közel 200-an voltak a telepen s a fiúk jól érezték magukat.

ESEMÉNYEK A CSERKÉSZPARKBAN.

A tavaszi napsugár a Cserkészparkban is kibújtatta az ibolyákat és lassan-lassan a fákat is rábirta a rügyezésre, úgy hogy 14-én, vasárnap a park már szép számú látogatót üdvözölhetett. Az 1-es és 310-es csapatból négyen, illetőleg tizenketten már a

szombat délutánt is a parkban töltötték s így 16 hálóvendég is volt már. Vasárnap azután jöttek a parkba tömegesen: a 11. csapatból 15-en, a 2. csapatból 41-en, a 191-ből 6-an, a 173-ből 29-en, a 3-ból 36-an, a 95-ből 70-en.

Rövidesen hangos volt a park 213 cserkész munkájától és játékától. Föztek, morderestak és nagy népszerűségnek örvendtek a baltadobás, lasso, bumerang. Délután játék kezdte a munkát felváltani s már alaposan besötétedett, amikor az utolsó csapat vig nótaszóval elhagyta a parkot. 20-án, szombaton és 21-én is nagyon népes volt a Cserkészpark. A 11-esek már szombaton délután jöttek meg 20-as létszámmal.

Este a husvéti őrsvetetői tábor vezetői, a H. Ö. K. tisztek tartottak megbeszélést Sztrilich Pál O. V. T. h. elnökletével. Megtárgyalták az V. orsz. őrsvetetői tábor tapasztalatait, megvitaták, mit és hogyan kellene a következő őrsvetetői táborokban megvalósítani, ami még jobbá, értékesebbé, tanulságosabbá és kellemesebbé tenné azokat, mint az eddigiek voltak. Megbeszélést a házi őrsvetető és a résztvevők leveleit, hogy az ott talált helytálló észrevételek, javaslatok alapján megvitassák a fontosabb problémákat. Befelezésül a Jamboree-Rohamraj összeállításáról volt szó. A megbeszélést, amely a késő éjjeli órákba nyúlt bele s kedélyes séta fejezte be a fasorban, holdfénynél történő ibolyaszédéssel összekötve. — Mire vasárnap reggel a résztvevők egy része már hazafelé kezdett oszladozni, hangos volt a park az újonnan érkezett csapatok jókedvétől. A Regnum 34, a 4-es 20, a 15-ös 18, a 16-osok 17, a 132-es 57, 191-es 37, a 254-es 10, a 340-es 16, a 907-es 17 fiúval jöttek. Kisebbségi létszámmal jelentek meg a 10-es, 11-es, 13-as, 26-os, 309-es csapatok.

A délelőtti folyamán érkeztek a parkba az I. kerület céllövészeti tanfolyamának résztvevői, körülbelül 50-en s így a napi összlétszám a feltűnően hideg idő ellenére is 300-on felül volt. A céllövészet három csoportban folyt, részben kezdőkre és haladókra oszolva.

Ezalatt a Bocskayak már szorgalmasan gyakorolták a különféle sátoztípusok fölverését. Főtisztelendő Jeszenák Győző kiosztotta a regnumistáknak a magyar—angol táborfűz emlékére adott kenti jelvényeket. Kellemes meglepetés volt a „Magyar-ság” képes melléklete, mely a parkról és az őrvezetői táborról

kétoldalnyi képet közölt. Majdnem az összes megjelent csapatok táborát vertek, amihez a park szertára hatalmas tömegű balat, ásót, sátrat s egyéb holmit kölcsönözött.

Közben az idő kezdett mind hidegebb lenni, sőt hó is kezdett szállingózni s így a csapatok részben már 5 óra felé hazamentek, részben elfoglalták a rendelkezésre álló fűtött helyiségeket és ott fejezték be programjukat. A hangulat persze mindvégig nagyszerű volt, fennakadás sehol sem történt.

Parküyeletes tiszt: szombaton Németh György 4., vasárnap Nehéz József 15. cserkésztisztek voltak.

AZ ŐRSVEZETŐI TÁBOR MARGÓJÁRA.

Köztudomású, hogy a Magyar Cserkészsövetség március 23-tól március 28-ig a Hárshegyi Cserkészparkban őrvezetői tábor rendezett. Ebben közel négyszázan vettek részt. A táborról már a múlt számban beszámoltunk, most csak egy-két kevés emléket, jelenetet meg másmit szeretnék följegyezni.

Ahogy megérkeztünk szombat d. u. a parkba, bizony majd megijedtünk, ahogy láttuk az ott folyó munkát —: a korábban érkezett őrvezetők bőven lapátolták a — havat. Mert akkor-tájt a parkban is meg a szomszédos hegyekben is jöcskán volt hó... Érdekes, tábor végére a hó teljesen elolvadt, eltűnt. Talán a mindig kacagós Naptól; bár nem lehetetlen, hogy a mindig kacagós szempároktól...

Vasárnap reggel. Majd mindenki áldozott a misén. Mise elején nehezen ment az ének. Alig-alig, hogy megindult. Akadt egyszer egy orgonáló fiú. Most már ment minden, mint a vízfolyás, — mintha a legrégebben összetanult kar énekelt volna. — Mise után vidáman vonultunk vissza a Parkba, a protestánsok is az istentisztelet helyéről vonultak el. Az előbb még a Fel-barátimot énekelték, mi meg a Boldogasszony-anyánkat, most egy és ugyanazt:

Forrjon össze dalban ajkunk,
Ugy amint szívünk is egy.
Hogyha mindig összetartunk,
Munka, harc sikerre megy...

Vasárnap délben kint ebédelt a táborban Teleki Pál gróf, Örfy Imre, Sík Sándor stb. — köztünk. Ugyanazt ették, mint mi. Az egyik egyetemi tanár, a másik országgyűlési képviselő, a harmadik a mai magyar irodalom egyik legnagyobb alakja és így tovább. Semmi bizonyítékom sincs rá, de me-rem állítani, ők ezen a napon másutt is lehettek volna, mint köztünk, kicsi szürke emberkék között, akik előtt Sík Sándor csupa tiszteletből leemelte kalapját.

Kedden Tóth Tihamér, minden magyar ifjak atyai jóbarátja, törött lábbal jött ki hozzánk, mert látni akart bennünket és beszélni akart velünk. Miért, miért miért?...

Gyerekek, gyerekek! Nézzünk néhanapján nagyon mélyen önmagunkba, egész a legelkünk belsejébe és kérdezzük meg önmagunkat, vajjon méltók vagyunk-e arra a nagy-nagy szeretetre, amellyel bennünket szeretnek sokan. Mert sokan, nagyon sokan szeretnek, Testvér, Téged és engem és mindannyiunkat nagyon-nagyon. És kérdezzük meg magunktól: vajjon szeretek-e én is annyi embert, ahányan engem szeretnek?

Polcsi bácsi egyik nap bejelentette, hogy a tábor teljesen új, attrakcióval fogja meglepni. Zeppelin bácsi értesítette, hogy a tábor felett szándékszik elrepülni. Általános zaj és helyeslés.

Másnap szomorúan hallottuk a hírt, hogy az átrepülés aznap történik meg. Persze Polcsi bácsi táviraton tudta meg... Harmadnap Polcsi bá nem értesített bennünket semmiről...

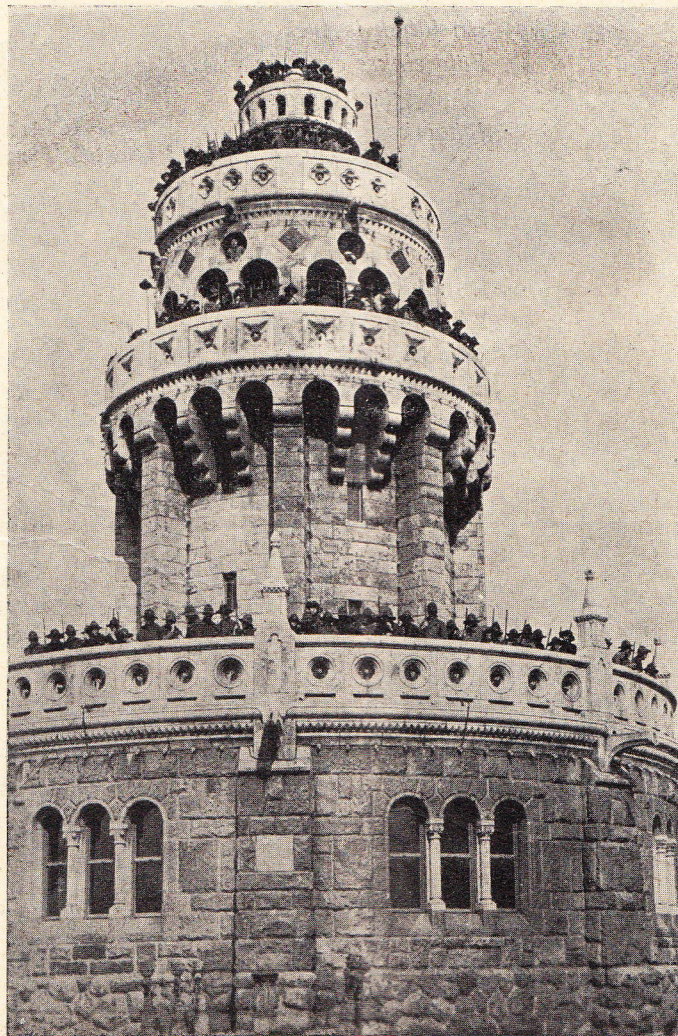
Koszter atyának nagyon kedves előadása nem szorul dicsé-
résre. A csúnya fiúról, mint őrvezetőről tartott előadást. A típusokat közöljük, az őrvezetők okulására. Próbáljanak magukra ismerni és persze lelket váltani. Ime: A kis király. Örmester úr Harapós. Mama kedvence. A költő. Karcsi, a mintadiák. Dr. Mindentudó Kritikus. Orvoskontár. Hengegő. Szerény. Gasztronóm-faló. Aki nem tudja élvezni a szépet. Nyali-fali gyerek. Aki a jó Istent „otthon felejt”. A nem tiszta férfiúság! Tehát az őrvezető ezeknek se egyike, se másika, hanem csak egyszerű cserkész, de a többinél különb cserkész!!!

Radányi Kálmán. Ő is kint volt nálunk, fiúk, inkognitóban. Megharagszik rám, tudom, hogy elárultam, de el kellett! Kálmán bácsi, bocsánatot kérek...

Más.
Verseny. Jóllehet cserkészeknél nem szokás versenyezni, ez a jó eset egész kivételesen mégis megesett. És pedig a következőképpen. — Szerda reggel parancskiadás után mind a három tábor kapott maga elé 30 kg krumplit ad meghámozandum. Vérébeli Sztrilich-ötlet! Elsők lettek Kozlovsváry Béla bá jamboreestái. Este fecerunt magnum áldomás: az általános közkedveltségnek örvendő Lizi néni legmagasabb jóvoltából fügekompót kaptunk. Tisztelet adassék neki!

Szerkesztő Ur.
Ő is kint volt nálunk. Persze a Magyar Cserkésztől beszélt. Ő az, akinek soha semmi sem elég jó, lett legyen az vers, novella és így tovább, satöbbi, stb. Hanem azért aranyszíve van ám a legjavából! Felbízott bennünket, csak bátran küldjük be minde-
nünket, amit csak szívünk külden-
deni óhaj. No, lesz is most olvasni való a szerkesztőségben! Kálmán bátya alig győzi majd a papírkosárba hányni a sok-nál is sokabb mindent!...

Utolsó reggel kedves kis ünnepély folyt le a nyírfakereszt tövében. Tudvalevő, mikor tavaly májusban Bi-Pi nálunk járt és megnézte a Parkot, láb-

Az őrvezetői tábor résztvevői a Jánoshegy kilátóján.

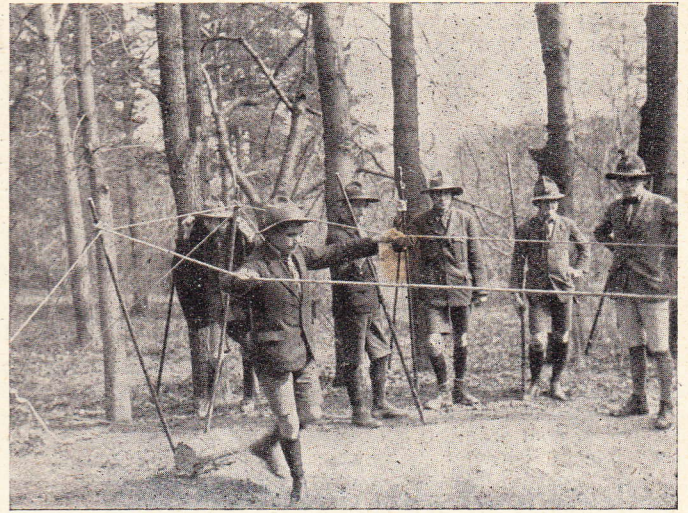
Így kellett a jeget törni a táborozás elején.

A tábor vége is bekövetkezett. Szomorúan álltunk a nagy nyírfakereszt meg az árbóc tövében, szomorúan énekeltük az

nyomat gipszbe öntötték. (Törv. védve. Sztrilich-jelige.) A 13. Ezermesterek ércebe öntötték és ezt lepleztük le akkor reggel. A négyszáz fiú magakészítette fakanállal néhány csepp vizet csepegtetett bele. Az ércebeöntött lábnyom madáritatónak szolgált. Volt is aznap mit inni a hárshegyi madaraknak . . .

*

Ugyancsak utolsó délelőtt a Jánoshegyre rendeztünk kirándulást. A hegy tetején fenséges látvány tárult elbénk . . . És a messziben ködlött Budapest. Eszünkbe jutott az a nagyon mély Sík Sándor-idézte Gárdonyi-mondás, „Ha az ember messziről néz egy nagy várost, olyannak tűnik, mintha ködbe lenne, burkolva; pedig nem köd az, hanem — piszok.” Ebből fogunk életet támasztani.

A kötélhíd próbája.

Üres a tábor édes-bús dallamát. Felálltunk egy óriás körbe, kéz a kézben, váll a vállhoz. Büszkén énekeltük a mi indulónkat, tudtuk: „Ránk vár a világ, ez a harc a mienk.”

Aztán szétszéledtünk, beléolvadtunk a magyar cserkészlet nemes törzsébe. És most „nagy magyar akarással” (Farágó Ede) dolgozunk, hogy beváltuk azt a nagy feladatot, amelyet Sík Sándor oly gyönyörűen fejtegetett, „hogy felhozzuk a fiúkat az Igéret Hegyére, melynek most még csak a lábánál vagyunk.”
Gász István őrsvezető, Bonyhád.

MIKOR TÉRÜNK VISSZA?

— Regős ének. —

Halljátok magyarim
Regő szerem zúgja,
Ez a bús magyar föld
Nem Isten kalapja,
Nem bokréta rajta,
De a hadak útja.

Ezredévek óta
Rág szűnkön az átok.
Ezer éven átál
Nem voltunk lenyugvók
Békés pihenésben,
Csak küzdő csatázók.

Olykor vigaszunkra
Ha jöttek is évek,
Földjeinkre csapván
Mindig levijjogtak
Johainkon élő
Keselyűcske népek.

Fénylő hadak útján
Zeng most a dal sírva:
Jajj, kik elbolyongtunk
Vérző napnyugatra,
Boldog napkeletre
Mikor térünk vissza?

Téchy Olivér.

UTAIM.

Egyik utam ég felé tör
Virágos ösvény a hitnek;
De én a lejtőn ballagok,
rossz angyalok kárhozni visznek.

Minél mélyebbre süllyedek,
az ég felettem tisztább-kékebb.
Mindig nagyon megkönnyezem
a könnyörtelen messziséget.

De vonz a bűn, úgy tart a föld,
Meddő a harc, ellent nem álllok.
Pedig a sorsomba rejtve
Különös Isten-arcot látok!

Varró Dezső.

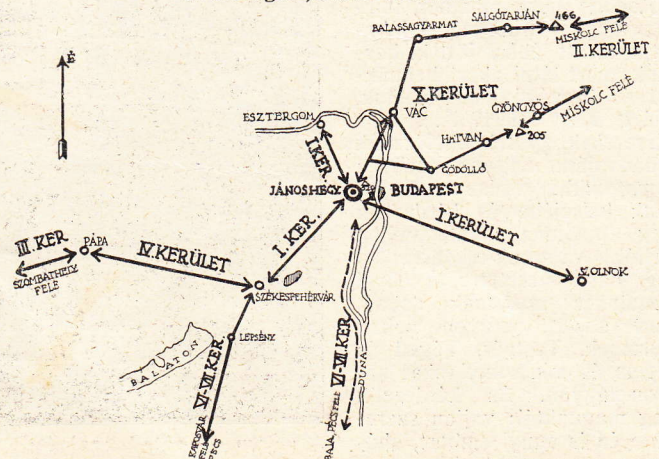
A LEGFONTOSABB TUDNIVALÓK.

Jeladás kezdete: Jánoshegyről V. 19-én, pünkösd vasárnapján 9 órakor; zászló- és fényjelzéssel.

Csatlakozó helyek: I., IV., VI—VII. kerület részére Székesfehérvár Székesegyház, IV. és III. kerület részére Pápa, Fótér, X. és II. kerület részére Δ 466 és Δ 205.

Részletes elhelyezés: A kerületi elnökségek intézkedései szerint. A távjeladásról részleteket lapunk más helyén is közlünk.

VÁZLAT az országos jeladás vonalairól.

TÖRETLEN UTAKON

ELBESZÉLÉS: IRTA: VELÖSY ELEK

— Kár volt elkergetni! Tizenkét százalék netto! Az nagyon jó üzlet volna. S adott volna talán tizenötöt is . . .

— Fiam! — csattant fel Andris, öklével az asztalra ütve —: semmi szükségünk sincsen olyan üzletfélre, aki itt piszkos külön haszónrészesedést ajánl.

— Nem kellett volna megtartanod! Különben is tanui voltunk a beszélgetésnek, ahogy te kívántad!

— Slajmi, én nem ismerem a kacskaringós, agyafúrt észjárását. Ha egyenes úton nem járhatok, akkor nem megyek semerre . . .

— Ugy bizony! — vágott közbe Imrác. — Egyedüli pártfogónk a jó Isten, senki más. Ha számítani akarunk a támogatására, akkor az ő zászlója mellett kell maradnunk.

— Azért vigyázz, Slajmi! Nagyon vigyázz! A te pénzséged még bajba sodor egyszer. Szóba ne állj vele, értetted?

Elgondolható, milyen vegyes érzelmekkel hallgattam végig Andris jelentését az esetről. Hogy a mulya meghunyászkodásnak nem vagyok barátja, az csak természetes és egy kis szellemi vagy valóságos fejbeveretés lehetősége sohasem riasztott vissza attól, hogy a jó ügy érdekében síkraszálljak. De Imrác hirtelenkedését nem tudtam helyeselni. Vállalkozásunk gyermekcipőkben jár még, semmiképpen sem kívánatos tehát, hogy ellenséget szerezzünk magunknak. Már pedig azt biztosra vettem, hogy a megugrasztott ügynök nem hagyja annyiban a dolgot. Alapos száalka voltunk mi az ő szemében, az kétségtelen. Hiszen még a saját és cége nevének meghamisításától sem riadt vissza, hogy ne is beszéljünk a provízió megfelezéséről — amit egyébként mérsékelt hittel fogadtam. Alighanem lesz tehát még folytatása az esetnek.

Imrácnak mindenesetre jól megmostam a fejét. Először azért, mert a Kálvária-dombi találkozásról nem tett jelentést, hanem a saját esze után indult. Az „egyéni akciók” ritkán járnak sikerrel és mégis csak az a leghelyesebb, ha a parancsnok előtt nem titkolnak el semmit. Ha másért nem, hát azért, mert a legöregebb, legtapasztaltabb a csapatban.

A fejmosás másik oka jobban fáj Imrácnak. Rápirítottam, hogy közönséges zöldcsőrű, újoncra vall a harci modora. Ki hallott még olyat, hogy már messziről nagy hűhóval tomahawk-kal rontunk az ellenségre, ahelyett, hogy táborhelyét, terveit előbb jól kifürkészünk és ellesett titkait a magunk javára iparkodnánk fordítani.

— Szégyeld magad, öreg legény! Épen fordítva csináltad! Hallgattál, mikor beszélned kellett volna és eljárt a szád, mikor a hallgatás lett volna helyén. Belőled sem válnék jó diplomata. Pedig a furfangos fej sokszor többet ér a vakmerő nyers erőnél. Mégegyszer: Szégyeld magad!

És Imrác szégyelte magát. De ezzel nem segítettünk a bajon. Legföljebb a jövőre nézve szereztünk tapasztalatokat, hogyan nem szabad viselkednünk a mindennapi életnek sokszor veszedelmesen komoly vadászösvényén. Most belátták a fiúk, hogy a megközelítést, lopózkodást, hadijátékot nem önmagáért tanuljuk és gyakoroljuk, hanem azért, hogy szemfülesebbé váljunk és készen legyünk, ha életbevágó esetek adódnak elő.

Elővigyázatosságból annyit kinyomoztunk, hogy Gyé-

mánt Dávid még aznap elutazott a városból hatalmas méretű mintaböröndjével együtt és hogy a Kuruc-cég — bár szédületes forgalmat bonyolít le — csak másodrangú tucatarúval, úgynevezett „bövli“-val kereskedik. Akkor hát útjaink bajosan keresztezik egymást, az ő piacukat mi nemigen rontjuk. Nem különös, hogy még így is fenik ránk a fogukat?

Dávidka ötletének kellemetlen utóízét hamarosan feledtette Barabás ömértósága látogatása.

Egyik délutánon épen javában folyt a munka: „tanya-udvari” készíttettek nagyban. Ez Andris eszméje volt s mindnyájunknak igen tetszett. A minta szerint három bogárhátú házikó, két címeres ökör, két bonyhádi tehén, két mangalica, gatyás béres, szénásszekér és pirosfőkötös menyecske tartozott hozzá! Azonkívül két jegenye és két akácfa, no meg némi deszkakerítés is. Az egészsel aránylag kevés munka volt, a festést is leegyszerűsítettük, egy-két jellemző folttal adván meg a gyermek fantáziája számára a szükséges alapot.

Hirtelen árnyék vetődött András asztalára. Automobil állt meg a ház előtt. Kisvártatva nyílt az ajtó és egy magas, szemüveges, öszes úr lépett be rajta, utána Barabás ömértósága.

Andris harsány „Vigyázz!” kommandóját még a gyalusok is meghallották és a fiúk anélkül, hogy munkájukat abbahagyták volna, némán üdvözölték a vendégeket. Fialtal üzemvezetőnk eléjük sietett és leadta a jelentést, engem is előkerítettek a konyhából, ahol épen súlyos tárgyalásokat folytattam a nénivel valami kis változatosság ügyében.

— Most aztán szorítsák meg a nadrágszíjat! — mondotta nevetve Barabás úr. — Ez az úr nagy szakértő a maguk reszortjában: Johann Schwabe, müncheni gyermekjáték nagykereskedő. Pesten járt, hát lehívtam, hátha tudnának valami üzletet kötni vele. Nicht wahr, Herr von Schwabe?

... odalépett a polchoz ...

Herr von Schwabe azonban már nem hallott, csak látott. Nem sokat kérdezősködött, hanem odalépett a polchoz, ahol a minta-darabok állottak és szaporán kézbevette a játékokat. Még arra se figyelt, mikor két fiú lesegitte a kabátját. Az ártatlan bocik, malacok, de még a béresek és házak is szigorú vizsgálat alá kerültek. A vékonyabb részeket megnyomogatta, nem törnek-e le könnyen? Megpróbálta, hogy erősen állnak-e a talpakon. Körmével megkaparta a festéket, sőt — borzalom — egy huszárnak a piros nadrágját még meg is nyalta egy kissé. Köpködött is utána eleget, de a festéssel nem vallottunk szégyent. Csak az íze jött le, a színe nem. Egy kis szekér is állt ott, azt letette a földre és rálépett. Szegény kis jószág recsegett a mázsás német alatt, de egyéb baja nem történt.

Andris hiúszemekkel leste minden mozdulatát, az arca égett, mert a kezejárásáról észrevette, hogy most embe-rére akadt és ennek a tetszésétől vagy nemtetszésétől igen sok függ. Hamarosan összeállított egy kis „tanyát” is és odatette a nagykereskedő ölébe.

— Ahá! Eine Puszta! Kolossal! Sehr geschickt! — dörmögte és megmarkolászta Andris vállát. Majd oda-szólitotta Barabás urat és megkérdezte, hogy mennyit tudna az üzem november végéig termelni? Mert december elején nagyszabású nemzetközi vásár lesz Münchenben és ott külön fülkét szeretne ezeknek a magyar játékoknak berendezni.

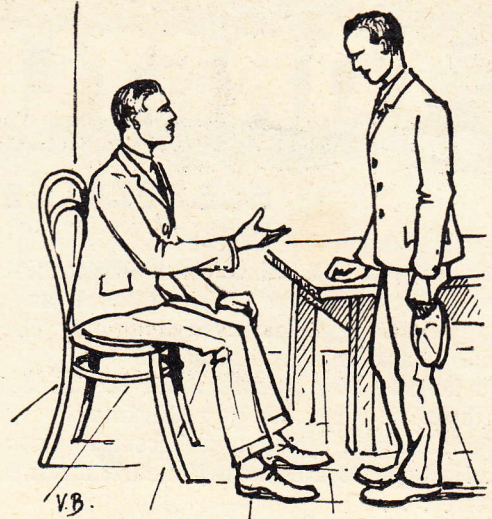
— Annyira megnyerték a tetszését, Herr von Schwabe?

— Tetszés? az nem szó! El vagyok ragadtatva! Ez az, amit évtizedek óta hiába keresek. Masszív kivitel, egyszerű, de hatásos festés, elsőrangú anyag és pontos munka. Barabás úr, nem tudom, hogy köszönjem meg, hogy ide hívott. No, kleiner Meister, hogyan leszünk? Elkészülnek november végére egy vagonra valóval? Vagy kettővel? No! kezet rá!

Magam is szédültem kissé, de Andrisról láttam, hogy az asztalba kapaszkodik. Két vagon árú — erről álmodni sem mertünk volna. És egyszerre kérdeztük:

— Az árakkal hogy leszünk, kérem? Ettől igen sok függ, mert nagy bérekkel dolgozunk, de viszont azt is szeretnők, ha minél több szegény gyerek is kaphatna a játékaikból.

— Érdekes iparosok maguk! — nevetett Schwabe. — Hát idénézzenek! Ezeket az árakat fizetem általában a szokott minőségű árúért. Ezt megtoldom húsz, nem: huszonöt százalékkal a jobb minőségért. N-n-n-a?!

Andris az asztalba kapaszkodott.

Ekkor már Bartók és Slajmi is ott ágaskodott a hátunk mögött és elkeseredett számolást vittek véghez a noteszokban. A német birodalmi márkában feltüntetett árakat számították át nagyhirtelen pengőre.

— Hisz az majdnem 50 százalékot jelent — suttogetta izgatottan Slajmi —. Alig tudom elhinni.

— Pedig úgy van! — nyugtatta meg Barabás úr, aki talán még boldogabb volt, mint mi. Hogyisne, mikor három legyet fogott egy csapásra: barátjának örömet és árút szerzett, a magyar munkának külföldi piacot biztosított és bennünket nem várt forgalomhoz juttatott. — No, kis mester, mit gondolkozik? Nem tud elkészülni? Vagy mi bántja?

— Nem akarok könnyelmű ígéretet tenni, méltóságos uram! — válaszolt csendesen Andris. — A két vagonra valót csak nagyon erős munkával lehet elkészítenünk, mert a fiúk még gyakorlatlanok. Vajjon nem kaphatnánk egy heti haladékat a másik szállítmányhoz?

A német hevesen hadonázott, mikor Barabás tolmácsolta Andris aggályait.

— Was haladék? Nix haladék! December elsején, reggel nyolc órakor a teherpályaudvaron átvesszem az árút. Ami nincs ott, az elkésett. Punktum! Már nyolc céggel csináltam kötést. (Folyt. köv.)

ÚJ PÁLYÁZAT.

I. Mi minden történt május hónapban?

2. ? Ezen a napon, de melyik évben adták át a Ferenc József-csatornát a forgalomnak? Milyen folyókat köt össze ez a csatorna?

4. 1849. Ki volt azoknak a honvédcsoportoknak a parancsnoka, amelyek ezen a napon kezdték meg Budavárának ostromát?

5. 1904. A legnagyobb magyar regényíró halt meg ezen a napon. Ki volt az?

7. 1776. Melyik híres költőnk született ezen a napon és hol. Melyik a legismertebb költeménye?

8. ? Melyik évben nyílt meg Budapesten az első sporttörténeti kiállítás?

14. 1893. Ezen a napon leplezték le Arany János szobrát Budapesten. Hol áll a szobor és ki készítette?

15. 1809. Melyik francia uralkodó és hol adta ki ezen a napon proklamációját Magyarországnak számára?

16. 1897. Melyik magyar királynő szobrát leplezik le ezen a napon Pozsonyban? Ki volt a szobor alkotója? Mi lett a mű sorsa?

19. 1627. Hol és melyik erdélyi fejedelem köt békét ezen a napon.

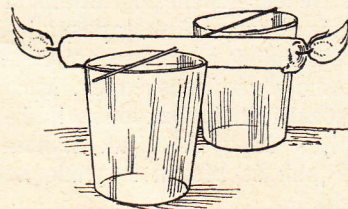
22. 1842. Ezen a napon jelenik meg Bajza József támogató-

sával Petőfi legelső verse nyomtatásban. Mi volt a vers címe és hol jelent meg?

29. 1909. Ki készítette a Városligetben ekkor megnyílt „Magyarok bejövelele” című körképet?

31. 1707. Egy hírneves országgyűlés kezdődik ezen a napon, amelyen törvénybe iktatták Magyarországnak a Habsburgoktól való elszakadását. Hol volt a gyűlés, ki volt ekkor a magyarok fejedelme?

Sorsolásra csak azok pályázatát bocsátjuk, akik mind a 12 kérdésre pontosan válaszolnak.

II. Egyensúlyban marad-e a gyertya ?

Ha egy gyertyát súlypontján át kötőívvel át szúrunk s két pohár között feltámasztjuk, akkor az mozdulatlanul marad. Mi fog történni, ha két végét ugyanabban a pillanatban meggyújtjuk ?

Pályázati határidő: május 20. A megfejtők között három pályadíjat sorsolunk ki.

PÁLYÁZATAINK EREDMÉNYE.

Pályázók figyelmébe!

1. A legutóbbi pályázatra lapzártá után érkezett kb. 15 megfajts. Ezeket legnagyobb sajnálatunkra már nem tudtuk tekintetbe venni. *Figyeljétek pontosan a pályázati határidőre, mert az ez után érkezett pályamunkákat nem bocsátjuk sorsolás alá!*

2. *A pályázatokat mindig a Magyar Cserkész szerkesztőséghez (Budapest, V. ker., Hajnal-utca 6. sz.) kell címezni!*

Husvétii pályázatunk eredménye.

A husvétii számban közölt betű- és pótlórejtvények helyes megfajtsa:

1. *Husvétii ünnepek.*
2. *Megfeszítettett.*
3. *Feltámadott.*

Helyes megfajtsát küldtek be a következők:

Agner Gyula 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Bakcsay József 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Bély Dénes 223. sz. P. L. Sz. cs. Budapest, Bodnár György Sátoraljaujhely, Borbély Sándor 902. sz. Tompa Mihály cs. Szentendre, Dancs Károly 371. sz. Deák Ferenc cs. Zalaegerszeg, Dudás István Esztergom, Eckhardt Ferenc 71. sz. Zrinyi cs. Zalaegerszeg, Gálos Rezső 460. sz. Dr. Karácson cs. Győr, Gérecz Ödön 129. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Gombos János 229. sz. Pálffy cs. Gyula, Hady Jenő 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Hornung Béla 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Kempni István S. K. G. cs. Sátoraljaujhely, Kiss László 550. sz. Baross cs. Szeged, Kocsis József 28. sz. Szent István cs. Pesterzsébet, Kollár Gyula 556. sz. Szathmáry Pál cs. Makó, Konzili János 182. sz. Uhu cs. Nagykálló, Kötél László 72. sz. Bocskay Zalaegerszeg, Krazsóf János 254. sz. Minta cs. Budapest, Lám Béla 911. sz. cs. Rákospalota, László Béla 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay cs. Kisújszállás, Mesterházy István 67. sz. Deákkuti cs. Sopron, Mikó Gábor 1. sz. BKIE. cs. Budapest, Milassin Jenő Budapest, Nagy László 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Negyedes József 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Pamuk Sándor 318. sz. Méliusz cs. Budapest, Petróczy László 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Preczner Gábor Nyíregyháza, Rádi Károly 371. sz. Deák Ferenc cs. Zalaegerszeg, Rákán József 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Reén Máriusz 83. sz. Attila cs. Vecsés, Rektor Mihály 182. sz. Uhu cs. Makó, Roskó György 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Soltész János 15. sz. Bethlen Gábor cs. Budapest, Soppert Ferenc 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Spirk Egon 254. sz. Minta cs. Budapest, Stibernik Dezső 371. sz. Deák Ferenc cs. Zalaegerszeg, Szabó György 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, 83. sz. Attila cs. Sas-örs Vecsés, 210. sz. Gyöngyvér cs. Fecske örs Budapest, 264. sz. Hunyadi János cs. Fecske örs Rákosliget, 264. sz. Hunyadi János cs. Solyom örs Rákosliget, 947. sz. I. Rákóczi György cs. Mókus örs, Pestszentlőrinc.

Sorsolás útján: I. díjat nyert: Gérecz Ödön farkaskölyök 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Műhelytelep. II. díjat nyert: 210. sz. Gyöngyvér cs. Fecske örs Budapest, X. ker. Liget-utca 19. sz. Polgári fiúiskola.

„Mi minden történt áprilisban?” pályázatunk eredménye.

A „Magyar Cserkész” április 1-i számában közölt pályázatunk helyes megfajtsa a következők:

1853 április 3. Tompa Mihályt „A gólyához” című költeménye miatt ezen a napon menti fel a hadbírótság.

1784 április 4. Körösi Csoma Sándor születésnapja.

1849 április 6. Damjanich, Aulich és Klapka vezetésével ezen a napon verték meg a honvédek az osztrákokat, Isaszegnél.

1739 április 10. Baróti Szabó Dávid született ekkor.

1830 április 16. Katona József, a „Bánk bán” írója halálának napja.

1858 április 16. Híres szobrászunk, Zala György születésnapja.

1660 április 18. Ezen a napon halt meg Lorántffy Zsuzsanna, I. Rákóczi György felesége.

1925 április 26. Ekkor leplezték le Papváry Eleménné, a Magyar Hiszekegy írójának síremlékét a Kerepesi-temetőben.

1794 április 28. Jósika Miklós, híres regényírónk születésnapja.

1671 április 30. Ezen a napon végezték ki Bécsújhelyt Zrinyi Pétert és Frangepán Ferenc Kristófot.

A helyes megfajtsók névsora:

Agner Gyula 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Ausch György 635. sz. Somssich cs. Kaposvár, Bády István 14. sz. Holló cs. Esztergom, Bakosy József 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Belcsák Barna 14. sz. Holló cs. Esztergom, Bély Dénes 223. sz. P. L. Sz. cs. Budapest, Berinkei László 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Bodnár György Sátoraljaujhely, Bodócsi Miklós 254. sz. Minta cs. Budapest, Boné Géza 25. sz. Szent Imre cs. Budapest, Czaka Andor 213. sz. Koháry cs. Eger, Czobor Gyula 25. sz. Szent Imre cs. Budapest, Csikán Sándor 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Dancs Károly 371. sz. Deák Ferenc cs. Zalaegerszeg, Dobó Illés 550. sz. Baross Gábor cs. Szeged, Domján Ferenc 59. sz. Árpád cs. Szentgotthárd, Dudás István Esztergom, Eckhardt Ferenc 71. sz. Zrinyi cs. Zalaegerszeg, Eperjessy László 139. sz. Fazekas cs. Debrecen, Formanek Ferenc 109. sz. Magyarság cs. Dunakeszi, Forrai Miklós 139. sz. Fazekas cs. Debrecen, Gálos Rezső 460. sz. dr. Karácson cs. Győr, Gombos János 229. sz. Pálffy cs. Gyula, Hady Jenő 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Harkay Pál 118. sz. Turán cs. Kecskemét, Hornung Béla 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Horváth Dénes 67. sz. Deákkuti cs. Sopron, Kántor Loránt 3. sz. R. M. cs. Budapest, Kassay Ernő 139. sz. Fazekas cs. Debrecen, Kassay Ferenc 139. sz. Fazekas cs. Debrecen, Káposzta András 460. sz. dr. Karácson cs. Győr, Kempni István S. K. G. cs. Sátoraljaujhely, Keresztes János 460. sz. dr. Karácson cs. Győr, balásfalvi Kiss Ferenc 15. sz. Bethlen Gábor cs. Budapest, Kiss György 43. sz. Munka cs. Debrecen, Kiss Károly 148. sz. Bercsényi cs. Budapest, Kiss László 550. sz. Baross Gábor cs. Szeged, Kocsis József 28. sz. Szent István cs. Pesterzsébet, Kollár Gyula 556. sz. Szathmáry Pál cs. Makó, Kosinszky Imre 26. sz. Magyar Jövő cs. Budapest, Krazsóf János 254. sz. Minta cs. Budapest, Lám Károly 911. sz. Szent Imre cs. Rákospalota, Limbach Tibor 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Longauer György 213. sz. Koháry cs. Eger, Ludescher Lőrinc 3. sz. R. M. Budapest, Madarassy Iván 19. sz. Bükk cs. Miskolc, Madarász Andor 3. sz. R. M. Budapest, Maier Vilmos 264. sz. Hunyadi János cs. Rákosliget, Martin István 3. sz. R. M. cs. Budapest, Mauritz Sándor 88. sz. Szabolcs cs. Nyíregyháza, Mészáros Sándor 203. sz. Bocskay cs. Kisújszállás, Metzger László Celldömölk, Milassin Jenő Budapest, ifj. Molnár Ferenc 85. sz. Zrinyi cs. Székesfehérvár, Negyedes József 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Német Ferenc 460. sz. dr. Karácson cs. Győr, Németh Árpád 911. sz. Szent Imre cs. Rákospalota, Németh Agoston Debrecen, ifj. Németh András 171. sz. Erdősi cs. Debrecen, Németh Zoltán 911. sz. Szent Imre cs. Rákospalota, Pamuk Sándor 38. sz. Meliusz cs. Budapest, Pavlics Ferenc 59. sz. Árpád cs. Szentgotthárd, Pálffy László 118. sz. Turán cs. Kecskemét, Pásztor György 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Pásztor Lajos 118. sz. Turán cs. Kecskemét, Peiniger Károly 32. sz. Levente cs. Budapest, Ravasz János 15. sz. Bethlen Gábor cs. Budapest, Reén Máriusz 83. sz. Attila cs. Vecsés, Róthnagel László 14. sz. Holló cs. Esztergom, Ruzicska Sándor 180. sz. Kárpát cs. Szarvas, Sikter László Rákospalota, Soltész János 15. sz. B. G. cs. Budapest, Soppert Ferenc 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Spirk Egon 254. sz. Minta cs. Budapest, Stibernik Dezső 371. sz. Deák cs. Zalaegerszeg, Stollár Tibor 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Szabó Ferenc 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Szabó György 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Szabó Károly 139. sz. Fazekas cs. Debrecen, Szabó Sándor 911. sz. Szent Imre cs. Rákospalota, Szely Ferenc 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg, Takács Tibor 2. sz. B. K. G. cs. Rákospalota, Ulbrich Rezső 3. sz. R. M. cs. Rákospalota, Varga János 157. sz. Damjanich cs. Baja, Vozár István 225. sz. Petőfi cs. Békéscsaba, 67. sz. Deákkuti cs. Zerge-örs Sopron, 83. sz. Attila cs. Sas-örs Vecsés, 88. sz. Szabolcs cs. Farkas-örs Nyíregyháza, 160. sz. Mátyás király cs. Sirály-örs Budapest, 182. sz. Uhu cs. Solyom-örs Nagykálló, 210. sz. Gyöngyvér cs. Fecske-örs Budapest, 264. sz. Hunyadi János cs. Fecske-örs Rákosliget, 264. sz. Hunyadi János cs. Solyom-örs Rákosliget, 464. sz. Rozgonyi cs. Bagoly-örs Győr, 911. sz. Szent Imre cs. Turul-örs Rákospalota, 911. sz. Szent Imre cs. II. raj, 3. örs Rákospalota, 947. sz. I. Rákóczi György cs. Mókus-örs Gyula.

Első díjat nyert Kötél László 72. sz. Bocskay cs. Zalaegerszeg.

Második díjat nyert Berinkei László 935. sz. Szent László cs. Rákospalota, Széchenyi-tér 13. sz.

Harmadik díjat nyert Kollár Gyula 556. sz. Szathmáry Pál cs. Makó.

JÉGVIRAGOK.

Elnézem télen kicsiny ablakunkat,
Jégvirágokat rajzolt rá a fagy.
— Kályhamban duruzsolnak a lángok,
Hogy láthassuk a téli világot.
S a jégvirágok felolvadjanak.

Édesapám jut ilyenkor eszembe:
Arca mint a jégvirágos ablak.
Istenem! a sok szürke bánat
És örökös gondjai a mának
Arcára mélyen odafagytak.

Igaz, hogy jégvirágos ablakon
Nem süt keresztül a téli nap.
S csak én tudom, hányszor égett szíve,
Hogy a bűt onnan messzire vigye
S a jégvirágok felolvadjanak!

Wiener János
örsv., 92. Csanád, Makó.

EGY TESTVÉREMHEZ!

Testvér! nem érzel néha kedvet
Nehéz sziveddel útra kelni,
S az örök álmod templomában
Egy esedklő dalt énekelni?

Testvér! nem érzed néha-néha,
Mikor az álmaid siratod,
Az élet vad pergő tüzeiben,
Vágyaid: hulló csillagok?

Testvér! nem hallod csendes éjjel;
Az óréd milyen gyorsan ketyeg...?
Nem gondoltál még néha arra;
Mily gyorsan múlik az életed?

Testvér! az életkereszt súlyát,
A testeden még nem érezted,
Ha a sors korbácsütésétől,
Könnyben úszott mind a két szemed?

Testvér! nem érzel néha kedvet;
A sorsod ellen szembekelni,
S megtépett vágyak oltáránál
Egy keserű dalt énekelni?

Csikós Attila.

MÁJUS.

Azurkék égen báránnyelűk úsznak,
Mosolygó arccal nevet rám a nap,
Körülöttem tarka színekben hever
Tavaszi báj, tavaszi ég alatt.

A messzeségből ragyogó pompában,
Dúslombú erdő integet felém
És ezer vidám tavaszitündér dala
Zsong zokogva a szívem rejtekén.

Ruzsinszky László,
146. „Révay“, Tatabánya.

„Ez én vagyok . . .“

A híres orosz írónak, Tolsztoj Leónek
volt egy igen érdekes mondása: Tat twam
asi — ez én vagyok. A környezetünkben
nagyon sok különböző tulajdonságú em-
bert láthatunk. Van „jó pofa“, van „kiáll-
hatatlan alak“, van „hencegő fráter“, van

„helyes gyerek“ stb. Hát én milyen va-
gyok? Hátha én is ép olyan „kiállhatatlan
alak“ vagy „nagyzó“ vagyok, mint az,
akit az előbb kritizáltam meg.

Ide illik Tolsztoj mondása: ez én va-
gyok. Meg kell gondolnom, hogy én sem
vagyok jobb, mint a másik. Önismerettel
sokkal türelmesebbek, elnézőbbek lehet-
nének mások hibái, félszűrségei iránt. A
helyes önismeret kigyógyít az önámítás
(„kalandhős“, „beképzelt“) betegségéből.
Ha pedig jól ismerem magamat, akkor
tudhatom, hogy parancsnokom, örsveze-
tőm, társaim eleven figyelő szeme mit ve-
het rajtam észre és azt, hogy milyen
véleménnyel van rólam.

I. Az önismeret megszerzésének közvet-
len módjai:

1. Lelkivezető, jóbarát útján.

Ez a legegyszerűbb és a legtermé-
zetesebb mód. Négyszemközt beszélge-
tés közben a lelkivezető vagy a bizalmas
jóbarátunk figyelmeztethet hibáinkra és
kiemelheti jó tulajdonságainkat.

2. Lelkifénykép.

Ennek a lényege a következő: nagyobb
fiúk (egy örs, vagy a csapat örsvezetői)
egymásról rövid jellemzést írnak és ezt
eljuttatják a parancsnokhoz álnév alatt.
A parancsnok ezeket lemásolja és a részt-
vevők az ő kezeirésével kapják meg a
jellemezésüket 6—8 társuk megfigyelése
és jóindulatú, cserkészies kritikája alap-
ján.

3. Figyelő szem, éles fül.

Megfigyelés alapján hamar észrevehe-
tem, hogy milyen arckifejezéssel fogad-
ják társaim általam esetleg elragadónak
tartott megjelenésemet vagy „nemes“
hanghordozásomat és „előkelő“ gesztusai-
mat. Vagy pl. ha nyitott szemmel járnék,
rögtön észrevenném, hogy egyedül ha-
nyagságom miatt nem kaptam még eddig
semmitől megbízást parancsnokomtól,
örsvezetőmtől. Sokszor még a tréfás szó-
lásokban („te pontvadász“, „te stréber“
stb.) is van 10—20 százalék igazság.

II. Önvizsgálat.

1. Ki a barátom?

Kivel barátkozom, milyen társaságban
érezem jól magamat? Ha barátom egyé-
nisége nem is egyezik meg pontosan az
enyemmel, mégis fel lehet fedezni közös
jellemtvonásokat. „Madarat tolláról, em-
bert barátjáról.“

2. Mihez van kedvem?

Mekkora buzgalommal végeztem el a
kötelességeimet? Mivel töltöttem el a szabad
időmet? Milyen könyveket szoktam ol-
vasni? Kif és miben utánzok? stb.

3. Tetteim rugója.

„Néha a szenvedély hajt bennünket és
azt buzgósnak tartjuk“ (Kemp). Ha a
tetteim önzésből (hiúság, dac, féltékeny-
kedés, nagyravágás stb.) fakadtak, mind
nem érnek semmit és sohasem lehet tudni,
hogy a nagy buzgóság mikor fog hirtelen
alább hagyni. Csakis kérelhetetlen szigo-
rúsággal lehet az önámítás öserdejét ki-
irtani. *Inkább legyen egy tucat felismert
és leküzdött hibánk, mint egyetlen képzelt
félerényünk.*

Az önismeret célja nem örökös hibák
után kutatni, hanem annak a megállapí-
tása, hogy mennyi valósítok meg az ideál-
lokból. Az egyetlen cél csakis a folyto-
nos haladás, tökéletesedés lehet. Az önis-
meret visszánéz a múltba és megmondja,
milyen voltam eddig. Azután előrenéz a
jövőbe és kiadja a jelszót: „Több telik
tőlem“.

KRÓNIKA

Előfizetőink figyelmébe!

1. *Cserkésznaplár.* A Kiadóhivatal ez-
úton közli, hogy az 1929. évi Cserkész-
naplár akcióit lezárta. Azt a néhány da-
rabot, ami még rendelkezésre áll (amíg
ez is teljesen el nem fogy), csak azon
régii előfizetőinknek adjuk kedvezmény-
képen, akik lejárt előfizetésüket meg-
újítják.

2. *Reklamációk.* Kérjük mindazon elő-
fizetőinket, akiknek valamilyen kérdésük,
vagy reklamációjuk van a Kiadóhivatal-
nál, hogy minden egyes esetben arra a
névre és címre hivatkozzanak, akinek ré-
szére és címére a lap jár. Így a felesleges
levelezéseket elkerüljük.

3. *Beköltés tábla.* A több oldalról meg-
indult érdeklődésre értesítjük előfizetőin-
ket, hogy a Magyar Cserkész régi évfo-
lyamainak beköltési táblája a Cserkész-
boltnál rövidesen kapható lesz.

4. *Címváltozást* a lap megjelenése előtt
5 nappal kérjük a Kiadóhivatallal közölni.

Angolok köszönete. A kenti cserkész-
szövetség titkára, Spencer, a következő
levelet ínézte Gödöllőn való látogatása al-
kalmából a premontrai gimnázium rektó-
rához:

„Most, hogy egészségben visszaérkez-
tünk Angliába, sietek írni és kifejezni a
cserkészársággal minden halálját a látoga-
tás alkalmával nekünk nyújtott fényes fog-
adtatásért.

Magyarországi tartózkodásunk egész
ideje alatt minden oldalról szíves figye-
lemben részesültünk és az Önök ritka ked-
vessége, amely a mi meleg fogadtatá-
sunkban nyilvánult meg, tökéletes befeje-
zése volt szép országukban való nagy-
szerű tartózkodásunknak.

Biztosítom Önt, hogy Magyarország
és népe iránt otthonunkba igaz barátság
érzelmével tértünk vissza. Öszintén kívá-
nom, hogy munkájukban sok örömük le-
gyen és remélem, hogy ez a munka év-
ről-évré sikeresebb lesz.

Öszinte tisztelettel

K. E. Spencer s. k.“

A Magyar Szemle május 1-i számában
„Öregcserkészek útjai“ címen dr. Hege-
düs Ádám munkatársunk cikkét közli.

**Szigorúan ellenőrzi a rendőrség a cser-
készruha viselésének jogosultságát.** Egyre
több panasz érkezik a Cserkészszövetség-
hez, amely arról szól, hogy a cserkészru-
hával sokan visszaélnék, annak egyes ré-
szeit nem-cserkészek is viselik és cser-
készietlen magatartással sokszor az
egész mozzgalom jó hírnevét veszélyeztet-
tik. A Cserkészszövetség ebben az ügyben
panasszal fordult a m. kir. Államrendőr-
séghez, amely a legteljesebb megértéssel
fogadta azt és rendeletet adott ki, hogy
ezentúl a rendőri közegek szigorúan ellen-
őrizzék a cserkészruha viselésének joga-
sultságát. Ezért mindenki el lehet rá ké-
szülve, aki cserkészruhában vagy cser-
készjelvényvel jelenik meg valahol, hogy
a rendőrség őt igazoltatja. Ezt az igazol-
tatást nekünk cserkészeknek csak a leg-
nagyobb örömmel kell fogadnunk, mert
hiszen tudjuk, hogy az épen a mi védel-
münket, illetőleg a mi mozzalmunk védel-
mét célozza. Különös gond fordítandó te-
hát arra, hogy a cserkészek mindig ma-
gukkal hordják igazolványaikat, mert

könnyen megtörténhetik, hogy cserkészruhát vagy jelvényt viselő fiatalembert előállít a rendőrség, ha érvényes igazolvánnyal nem tudja bizonyítani cserkész-mivoltát.

Természetes, hogy ezzel jár annak a szükségessége is, hogy minden cserkészjelvényt és ruhát viselő testvérünk egész magatartásában (tehát igazoltatás közben is) cserkészszertűen viselkedjék.

Liptay Jenő földbirtokos, 2½ hold földet adományozott a berettyóújfalui cserkészeknek. Liptay Jenő gazd. főtanácsostól azt kérték a berettyóújfalui cserkészek, hogy adjon el nekik bakonszegi, táborozásra kiválóan alkalmas földjéből 2½ holdat, ő azonban pénzért nem volt hajlandó átengedni a kért földet, hanem minden ellenszolgáltatás nélkül bocsátotta rendelkezésükre. Csupán az a kívánsága, hogy *Bessenyei György* hamvait a jelenlegi nehezen hozzáférhető sírból vigyék át a cserkészek a saját földjükre, hogy a nagy magyar szellem ezáltal is közvetlenebb vonatkozásba kerüljön a cserkészettel.

A sárvári levante egyesület május 8. és 9-én Szombathelyen előadja az „Ezer év”-et, „Emilius” 3 felvonásos színművét, amely a magyar nemzet tragédiáját tárgyalja. A hazafias mű kapható Sárváron (Vas megye), a kiadónál (dr. Kántor E. Ödön j. tiszti orvos). Ára 3.40 P, zenekísérete 5 P.

A „Turul” mentődoboz a magyar ipar büszkesége! A „Turul” mentődobozról mindenkinek el kell ismerni, hogy határozottan izléses, csinos, mégis komoly, szükséges kis holmi; hiányt pótol, mert hasonló kivitelű mentődoboz csonka kis országunkban, de még az egészségügyi cikkekben annyira fejlett nagy Németországban sincsen, a többi külföldi államokról nem is beszélve. A „Turul” mentődobozt magyar hazánk szemefényének, az öntudatos, melegszívű, jellemes magyar cserkészek figyelmébe ajánljuk, akik reméljük, hogy törekvésünket megértik és megérik azt a sok melegséget, azt a sok szeretetet, jobb jövőbe vetett hitünket, ami ezen kis doboz elkészítésénél vezetett bennünket.

„Turul” Kötszergyár
Budapest, II., Erőd-utca 1-3.

XIV. Központi tisztitábor: június 30-tól július 9-ig lesz a hárshegyi cserkészparkban. A jelentkezésre vonatkozó tudnivalókat a „Vezetők Lapja” május 1-i száma közli.

A M. Turista Egyesület Zsíróshegyi menedékházában cserkészek belépődíjat nem fizetnek, hálódij tekintetében pedig a tagokat megillető kedvezményben részesülnek, azaz ágyanként 80 fill. díjat fizetnek. Nyáron a gazdasági épület padlását is hálólécekkel óhajtják felszerelni, ahol 20 személy kaphat prics-szerű fekvőhelyt, takarók nélkül 10 fillérért.

„Az öregcserkész útjain”. Majdnem úgy hangzik ez a cím, mint az öregcserkészetről megjelent könyv címe, de én nem a könyvről akarok most beszámolni, mert ezt megteszik mások. Az öregcserkész fejlődése útján eljutott odáig, hogy elsősorban cserkész-nyilvánosság elé lépjen, de hírt adjon magáról a nagy nyilvánosságnak is. Nem is magáról, hanem a cserkészszeme diadaláról akarunk tanuskodni országos értekezletünk megtartásával. Folyó hó 25-26-án tartjuk a hárshegyi Cserkészparkban, szombat déltől vasárnap délig. Erre az öregtáborozásra felzarándokolnak az öregcserkészek csonka hazánk minden részéből, hogy bizonyítsák teygenek a cserkészszeme diadaláról: a krisztusi szeretetről, a hazasze-

retet mindeneket egybeforrasztó erejéről.

Szombat délután ismerkedések lesznek és este nagy táborfűz, amelyre mindnyájan szeretettel várjuk Teleki Pál tb. főcserkészt, elnökünket és a Szövetség vezetőségét és még sok jóbarátot. A vasárnap reggeli istentisztelet után öregcserkész-sportokkal, megbeszélésekkel töltjük ki az időt és felkészülünk a nyári nagy öreg mozgótáborozásokra, amelynek részleteit a Vezetők Lapjában közöltük és majd egy körlevélben is a gyűlés előtt tudomásotokra hozzuk.

Az új magyar élet hívja az öregcserkészetet s az öregcserkészeket, „jőjjetek el mindnyájan az országos öregcserkész táborozásra”.

Faragó Ede
orsz. vezetőtisz.

KÜLFÖLDI HIREK

A birkenheadi nagy napokra a világ legtávolabbi sarkaiban is javában készülnek a cserkészek. Amikor nálunk megindul a táborozási idény, távoli világreszekben már hajóraszálnak a különböző színű cserkészfiúk. Lesz olyan csapat is, amelyik két hónapig lesz a tengeren, amíg angol partra léphet. A brit világbirodalom legtávolabbi gyarmatának, az Óceán közepén magánosan álló *Tristan da Cunha* szigetének cserkészei már megüzenték, hogy ők csak úgy érhetnének idejében a jamboree-ra, ha máris elindulnának.

A zöldturbános, barnaképi indus cserkészek nagyon igyekeznek kitenni magukért. Nemzeti mozgalmukat méltón akarják bemutatni. Készülnek már az útra a világ paradicsomának, *Ceylon* szigetének cserkészei is. Van a szigeten egy tó s ennek a tónak a közepén egy kicsi sziget, ahol a legszivesebben időznek a ceyloni fiúk. A védett öblökben boldogan vitorláznak, a tóparton kacagó örömmel tanulmányoznak és este, a táborfűznel, valóban az Édenkertben érzik magukat. A kék lagunákon előmlő holdfény, a tűzpillangók csapongása, a misztikus, bársonyos éjszaka várják a ködös Albion táborfűzés éjszakáját.

Rio de Janeiro mellett, a világ legszebb öblében a braziliai cserkészeknek is van egy pompás szigetük. A riói fiúk nemrég ott látták vendégül a saopaulóiakat. Ezen a szigeten van a braziliai katolikus cserkészisztitábor is. Érdekes, hogy észak-amerikai mintára már a braziliai cserkészek is szívesen táboroznak hajópadlós, vaságyas sátrakban. Nem sok ideje Fiók-Jamboree-ra gyűltek a szigeten a csapatok. Minden csapat külön táborot vert és a tisztitábor barakkjai is megtelek. Versenyek, bemutatások után a tengerészeti minisztérium különhajóján tértek vissza a cserkészek a fővárosba.

Argentina cserkészei a közelmúltban cserkésznapot rendeztek. Ez nem olyan cserkésznap volt, mint amelyet az angolok rendeztek a háború előtt, amikor is a cserkészek egy napon mindenféle munkára vállalkoztak és a kapott bért a vakoknak adták. Az argentiniai cserkésznap úgy folyt le, hogy minden városban megkoszorúzták a nemzeti hősök emlékműveit, bemutatták a cserkészfilmeket és cserkészbankettre gyűltek össze. Az iskolákban szünnap volt és a cserkészek külön előadást tartottak a többi tanulók részére, de minden egyéb módon is igyekeztek minél több újoncot szerezni.

A legutóbbi *chilei* földrengésnek, sajnos, cserkészáldozatai is voltak. *Constitución* városában, a színházban éppen

cserkészelőadás volt és a színpadon öt cserkész tartózkodott, amikor az épület rombadőlt. A nézőtérben levő számos cserkész első gondolata az volt, hogyan segíthetnek társaikon és a közönség sebesültjein. Azóta Chile cserkészei, akik a földrengés után mindenütt épüget segítették, mint tavaly Bulgária cserkészei a maguk hazájabeli földrengésnél, már nagyban készülnek Angliába. Valószínűleg ott lesz *Riedel* megbízott is, aki arról híres, hogy egész kilenctagú családja csupa cserkészből áll. Felesége ugyanis cserkészleány-vezetőnő, lányai cserkészlányok és tündérek, fiai cserkészek és farkaskölykök.

Az angol cserkészek persze már most intézik el munkájukat, hogy a Jamboree idejére szabadságot kapjanak. Jó példával jár elől a nagy Angol Bank, amely valamennyi cserkészalkalmazottjának máris biztosította a szabadságot.

A *dánok* is többen lesznek, mintsem gondolták. Egyébként most lázas érdeklődéssel forgatják az „*Imre*” című könyvet, amelynek címlapján cserkészinges fiú rohan ki fabódéból a hóiharba. Mindenki kitalálhatja, hogy *Farkas Gyula* könyve, a „*Forrongó lelkek*” jelent meg dánul.

JOE.

KERÜLETI HIREK

I. KERÜLET.

Az országos tájfeladásra a kerület csapatai közül az alábbiak jelentkeztek: 2. — 5 tisz. és 60 cserkész, 3. — 5 t. 39 cserk., 5. — 2 t. 12 cserk., 7. — 8 cserk., 16. — 1 t. 10 cserk., 26. — 1 t. 20 cserk., 100. — 3 t. 8 cserk., 148. — 3 t. 12 cserk., 174. — 2 t. 24 cserk., 191. — 1 t. 5 cserk., 221. — 1 t. 8 cserk., 242. — 2 t. 20 cserk., 279. — 1 t. 8 cserk., 284. — 2 t. 18 cserk., 314. — 16 cserk., 317. — 1 t. 12 cserk., 321. — 2 t. 18 cserk., 327. — 3 t. 10 cserk. és a 365. — 1 t. 15 cserkészzel.

Az **Unitárius Egyházközség** keretében „*János Zsigmond*” név alatt cserkészcsapat van alakulóban.

A **Kir. Egyetemi Katolikus Reálgimnázium 5. sz. K. E. G.** cs.-cs. április 14-én, vasárnap délelőtt az iskola udvarán rendezte ünnepélyes fogadalomtételét. Utána rajversenyek (torna, rendgyakorlat, sátorverés) voltak. Délután pedig műsoros előadást tartottak.

Az **I. ker.** megalakította bizottságait, amelyek a június 2-i cserkésznapot készítik elő.

Április 16-án kerületi térképészeti tanfolyam kezdődött cs.-tisztek számára. Előadók Strömpl Aurél, Lendvay Károly és Papp Géza.

A 327. sz. Loyolai szent Ignác csapat cserkész- és farkaskölyök-avatása a Cserkészparkban. Május 20-án Pünkösd hétfőjén d. e. 1/2 12 órakor *cserkész-avatást*, d. u. 4 órakor pedig *farkaskölyök-avatást* rendez a 327. sz. Loyolai sz. Ignác cserkészcsapat parancsnoksága s ezúton is szeretettel meghívja ezeket az ünnepekre a *Cserkészparkba* az I. kerület cserkészcsapatait. Az avatást a cserkészfiúknál főtisztelendő dr. *Jandik József* regnumi parancsnok, a farkaskölyökknél *Gerritsen Vilmos*, a „*Boldogasszony*” csapat parancsnoka végzik. Az alig hároméves Loyolai szt. Ignác csapat az idén különösen nagy lendületet vett, főleg amióta *P. Olasz Péter* S. J. vette át a csapat parancsnokságát. Az élénk

és fegyelmezett őrsi élet mellett a gyakori raj- és csapatösszejövetelek biztosítják a lankadatlan munkát. A legutóbbi segédtisztitáborban 3-an, az őrsvezetőtáborban 6-an vettek részt a csapatból. Mivel folyton növekszik a csapat I. oszt. cserkészeinek a száma, a jövő iskolaévben megkezdődik az öreg-munka, mely főleg a vízisportot és a sielést kívánja felvirágoztatni. Az idei táborozás helye: *Csurgó* (Fejér m.), ideje: *júl. 2-21.* A csapat nagy gondot fordít a cserkészfűik írói és műkedvelő-színészi kiképzésére. Hónaponként írásbeli dolgozat s évenként 2-3-szor szemelőadások szolgálatják erre az alkalmat. Az ideán három színdarabot adtak elő a fiúk, köztük a dr. *Várkonyi Fidé*l cisztercita tanár úrtól bevezetett *Calderon: Nagyvilágrámáját*, melynek előadását megjelenésükkel többi közt megtisztelték: dr. *Szukováthy* Imre és dr. *Sándor János* I. kerületi elnök urak is. A csapat négy raja közül az egyik öreg raj, mely az öreg cserkész újjain jár. A farkaskölyökfalca az ideán alakult. Az országos jeladó versenyre a csapatból 16-an jelentkeztek.

II. KERÜLET.

Az ózdi 22. sz. O. K. E. cs. cs. „Cserkészvilág” címmel 2 hetenként megjelenő csapatlapot indított.

Nagyszabású cserkészmatiné Miskolcon. 150 kislíu cserkészapróddá avatása. — A vén-cserkész-szervezet megalakulása. A miskolci elemi iskolák apródcsoportjait magába foglaló 767. sz. „Lévay József” cserkészcsapat feledhetetlen emlékü, impozáns cserkészmatinét rendezett a miskolci Nemzeti Színházban, április 7-én, vasárnap d. e. 11 órai kezdettel.

A zsufolásig megtelt színházban ott voltak a vármegye, város, egyházak, valamint a katonaság és egyéb közéleti intézmények vezető emberei. A Cserkészszövetséget Faragó Ede orsz. vezetőtisz, a Testnevelési Főiskolát pedig Fodor Ferenc tanár képviselte.

A 194. sz. „Széchenyi István” cserkészcsapat fuvózenekara által előadott *Hiszek* egy vezette be az ünnepélyt, majd Kolombán Lajos kir. tanfelügyelő, ker. Int. Biz. tag tartotta meg nagyhatású megnyitói beszédét. A függöny felgördültekor táborított mellett ültek a kislíuok s hallgatták a köszöretetben álló Tanfelügyelő bácsi kedves hangulatú meséjét, melyet a gyermekeknek adott elő ugyan, de egyszerű elgondolással a közönségnek is szólt. — Szünni nem akaró és többször meg-megújuló taps mutatta a közönség elragadtatását, amikor a függöny előtt a csapat 70 tagu, 3 szolamú énekkara állott. Az első ízben előadott helyi eredetű Cserkészapróddá induló, melyet Sassy Csaba költő írt és Becht József tanár zenésített meg, oly nagy sikert aratott, hogy a közönség kívánságára el kellett ismételn. A lelkesedés és tetszésnyilvánítás tetőpontjára ért, amikor a közönség meglátta szép rendben fölállva azt a 170 ragyogó szemű, mosolygós tekintetű kislíut, akik közül 150 ez alkalommal tett komoly ígéretet a cserkészapródtörvények megtartására. Novotny Gyula csapatparancsnok jelentése után Faragó Ede orsz. vezetőtisz szölet magyaros lelkesedéssel a kislíukhoz, megmutatva előttük azt az utat, melyen, mint cserkészapróddoknak járniok kell. Az ígéretet tevő Árpád, Almos, Előd, Ond és Kond csoportok képviselői egyenként járultak Faragó Edéhez, hogy kérjék társaik nevében cserkészzé avatásukat. „Avatáshoz” vezényszó után néma csendben állott fel a közönség, hallgatták

a 150 kis magyar szívből fakadó komoly ígéretet és gyönyörködték végig azt a pár pillanatot, mely 150 kislíu várva várt, tündér mesékkel szőtt álmának valóráválása volt. Az ígéret szövege elhangzott, minden kislíu megkapta a rózsabimbót szimbolizáló cserkészapróddjelvényt és gyerekes szívvvel, ártatlan lélekkel álltak meg annak az útnak kezdeténél, melyen ezután járniok kell. — Sáfány Ferenc MÁV. műhelyfőnök, a II. ker. elnöke szölet ezután a kislíukhoz, kedves, megható szavakkal üdvözölve a kerület, illetve a magyar cserkészet új, fiatal lelki kis katonáit. Enyedy László állott mosolygós arcával a függöny elé s nagy hatást keltőlvta mondta el Szigethy Ferenc alkalmi prológját. — A cigányzenére bevonuló „Zsolt” raj lejtette el ezután a sokak által már nem is ismert régi magyar táncot: a palotást. Szünni nem akaró taps üdvözölte Faragó Ede orsz. vezetőtisz, az ünnepély szónokát, függönyelőtti megjelenésekor és többször szakította félbe lángoló magyar lelkesedéssel elmondott beszédét a hálás, cserkészetért rajongó közönség. A „Széchenyi” cserkészcsapat fuvózenekara Bátori Mária és Mi nem felejtünk c. darabokat adta elő szívet-lelket elragadtató precizitással. Sassy Csabának erre az alkalomra írott Cserkészapróddá című egy felvonásos színdarabjának szereplői, bájos megjelenésükkel és közvetlenségükkel arattak többi társaikkal együtt nagy sikert. Bíró László vezetésével a csapat énekkara adta elő következő számként Horváth S. cserkészdulóját. Az énekar szereplése után a szépen sikerült ünnepség rendezője, Novotny Gyula, a csapat parancsnoka állott nagy tapsvihár között a függöny elé, hogy megtartsa záróbeszédét. Szavai után a Szózat akkordjai fejezték be a matinét, ahonnan úgy távozott mindenki, mint a kis cserkészapróddok további hűséges pártfogói és munkatársai.

Az ünnepély véget ért. 150 kis csillag gyúlt föl a fekete borus magyar égen és 150 új kis szív dobbant együtt, annyi sok magyar cserkész szívében egy célért, egyszerre.

Délben a Koronán közebéd volt, melyen számos felköszöntő hangzott el a mozgalom vezetéi és a közéleti férfiak ajkáról. Ebéd után értekezlet volt, melyen a vén-cserkészmunka szervezetét tárgyalták meg. Örömdetenen hatott, hogy a fiatal csapat támogatására a férfi szülők és érdeklődők ily szervezetbe óhajtanak tömörülni, hogy munkálják a mozgalom nemes eszméit.

Cserkészelőadás Ózdon. Március 31-én, husvét vasárnapján Ózdon a 248. sz. „Vas” cserkészcsapat az Olvasó Egylet székházában mintegy 1000 főnyi közönség előtt adta elő Gyomlay L.: „A szabadkai diák” c. háromfelvonásos irredenta színművét. A drámának odaadással és átérzéssel megelevenített alakjai megrázó erővel hatottak a közönségre. Emelték még a sikert a legmodernebbül felszerelt színpad technikai hatásai és fényes kiállítású kosztümök. Az előadás után táncmulatság volt. A színdarab nemcsak hogy megnyerte a határvidék népe szívét a magyar irredenta ügyének, de hatalmas anyagi sikert is hozott. A jövedelmet a szegénysorsú cserkészek felszerelésére fordítja a vezetőség; továbbá tervbe vette, hogy a decemberben felavatott 8 helyiségből álló Csapatonthonba rádió szerelést fel és az Otthon területén egy házi lövöldét fog kiépíteni. A rendezés munkáját Hayer László csapatparancsnok és Jurás László cs. t. apróvezető végezték.

III. KERÜLET.

M. O. V. E. 365. sz. Apaffi Mihály cserkészcsapat. 1929 február 24-én a MOVE otthonban avatás volt, ahol 11 újonc tette le a fogadalmat. Szép beszédet mondott Kosztersitz igazgató úr, aki különösen kiemelte a cserkészek egymás iránt való szeretetét, összetartását. Délután a csapat műsoros előadást tartott, ahol színrekerültek a „Cserkész ahol tud segít” és „Cigányok a táborban” című színdarabok, melyek teljes sikert arattak. A telt ház után egy hétre ismét előadtuk szintén telt ház előtt. A husvéti ünnepek alatt Lócs közönség vendégei voltunk, ahol az ottani leventék közreműködésével a már előző műsört ismét előadtuk és azonkívül cél-lövő versenyt is tartottunk.

Soproni cserkészek a nagycenti sírnál. Április 7-én mintegy 300 soproni cserkész és cserkészbarát zarándokolt el Nagycentre, ahol lerótták kegyeletüket a „legnagyobb magyar” emléke iránt. — Az emlékműnél „Koszter Atya” intézett beszédét. Egy 366-os cserkész szavalt, egy másik pedig rövid tanulságos előadást tartott Széchenyi István gróf életéről. — A sírnál a Magyar Cserkész Szövetség nevében dr. Kosztersitz József, a Vezetők Lapjának a szerkesztője, míg a szobornál Martini Róbert vm. elnök, a Sopron vármegyei cserkészek nevében csokrot helyeztet el. A kirándulás után elhatározták a soproniak, hogy minden évben megrendezik a zarándokutat, hogy erőt nyerhessenek Széchenyi emlékéből a további küzdelmes magyar életre.

A keszthelyi prémontrei realgimnázium 79. Festetics-cserkészcsapatának I. raja a II. osztályú próba természetismeretének elsajátítására a gimnáziumban tanult elméleti és a cserkészkirándulásokon elsajátított gyakorlati ismereteken kívül akart élni avval a kedvező alkalommal, hogy Keszthely nagyhírű gazdasági akadémiával rendelkezik. Megkereste az akadémia igazgatóságát s engedélyvel dr. Kukuljevics József gazd. akad. tanár úr háziállatainkról a tél folyamán heti egy órában a fiúk értelmiségének és érdeklődési körének megfelelő magas színvonalon mozgó előadássorozatot tartott. Ez előadások során sorba jöttek háziállataink: külsejük, használhatóságuk, természetük, betegségeik, velük való bánásmódjuk; csupa olyan kérdés, ami cserkésznevelésünkkel és agrárérdekltségünkkel összefügg. Az akadémia gazdaságában gyakorlati eljárásra is sor került: a fejést, csutakolást, nyergelést, szerszámozást, loápolást, etetést, istállózást és még sok más gyakorlati kérdést nemcsak előszóval hallották gimnazistacserkészeink előadni, hanem módjukban volt a valóságban végignézni, sőt begyakorolni is. Ugy értesültünk, hogy eljárásunk szakkörökben is elismerést és méltányoló tudomásulvételt talált.

IV. KERÜLET.

Az országos távjeladásra eddig a 85, 98, 288, 227 és a 450/ö. cserkészcsapatok jelentették be részvételüket.

V. KERÜLET.

Az 550. B. G. csapat folyó hó 11-én névnapja alkalmából zenés felköszöntőt tartott Glatfelder Gyula csanádi püspök úr tiszteletére. A felköszöntőn Kapossy Gyula parancsnok vezetésével az összes rajok résztvettek. Ugyanezen napon köszöntötte parancsnokát is a csapat szintén névnapja alkalmából.

Április 14-én a csapat tiszti őrse, 32 őrsvezető és őrsvezetőjelölt közös vezető-

képző-kirándulást rendezett. A szemerkelő eső ellenére az országos őrsvetőképző tábor képe elevenedett meg kicsiben.

550. B. G. Szeged. Csapatunk egyik alapítótágya, Por István őrsvetető, zenekarunk egyik kiválósága folyó hó 18-án este visszaadta a mindenség nagy Parancsnokának lelkét. A csapat legjobb őrsvetetőjét vesztette el benne. Temetésére a csapat összes rajai kivonultak. A temetés szertartását Kapossy Gyula parancsnok végezte.

Kerületi tisztgyűlés. Március havában tartotta a szegedi kerület tisztikara legutóbbi gyűlését, amelyet dr. Györfly István elnök üdvözlő beszédével nyitott meg. Zengő főtitkár jelentése után Némethy Samu vezetőtiszttel tartotta meg jelentését a cserkészcsoportok látogatásáról a gazdasági jelentést, Zengő Péter beszámolóját a ker. tisztgyűlés tudomásul vette. A tisztikar választása során dr. Györfly Istvánt elnöknek, vitéz Máriaöldy Márton dr.-t ü. v. elnöknek, Zengő Pétert főtitkárrá és a gazdasági ügyek vezetőjévé, Némethy Samut vezetőtisztté, Csergő-Holyba Istvánt ellenőrzővé, vitéz Durkó Antalt és Für Istvánt titkárokká, Téchy Olivért sajtóügyek megbízottává választották meg.

Pünkösdi napján a bajai cserkészek nagy hadijátékával kapcsolatban a kerület tisztikara vándorgyűlést tart.

Hadijátékok. A szegedi és vásárhelyi, valamint a csabai és gyulai csapatok között közeljövőben nagy hadijáték játszódik le, amelyet a cserkészcsoportok és a város vezetői fognak irányítani.

Szeged szab. kir. város tanácsa 900 P-t adományozott a londoni nagytáborra induló szegénysorsú szegedi cserkészeknek.

Csapatigazolás. A kerület a következő cserkészcsoportokat igazolta: 580. sz. Marcibányi cs. csapat, Battonya községi polg. fiúiskola, Koszta Mihály parancsnoksága alatt, 581. sz. Zeyk Domokos cs. csapat, Mindszent közs. polgári iskola, Kovács László parancsnokságával, 582. sz. Attila cs. csapat Szentes, rk. egyházközség, Bálint György parancsnokságával.

557. gyomai Botond cs. csapat április 6-án igen sikerült műsoros estét rendezett. Színpadra került: Vergilius széke, Dugó Jani lapot alapít, Detektív stb. Az estélyen megjelent Némethy Samu vezetőtiszttel. Ezzel kapcsolatban jelentik egyben, hogy Szarvason Némethy Samu vezetőtiszttel kezdeményezéséből ifjúmunkás cs. csapat van alakulóban.

A 92. Csanád cserkészcsoport (Makó) kitűnően sikerült műsoros délutánt tartott április 11-én a gimnázium igazgatójának, Sebes Gyulának nevenapja alkalmából. Előadták a „Cigányok a táborban” című darabot, azonkívül szavalatok, ének- és zeneszámok egészítették ki a műsort.

Az első szép tavaszi napot kihasználva, április 12-én egésznapos kirándulást rendezett az újonc-örs.

A próbázatok javában folynak. Cser-

A Magyar Cserkészsövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponként 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtitkárak fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—1/2-ig, pénteken 5—7-ig.

Temesi Győző dr. országos társelnök

A Magyar Cserkészsövetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.

(Cserkészház)

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. — Egész évre 4 P.

Előfizetni ugyanúgy lehet, mint a MAGYAR CSERKÉSZ re!

készeink nagyban készülnek a II., illetőleg az I. osztályú próbákra, míg a csapat két segéd-tiszt-jelöltje a segéd-tiszti vizsgára készül.

VIII. KERÜLET.

Ünnepélyek. A kecskeméti 97. számú kereskedelmi iskolai csapat fényes sikerű előadást rendezett április 17-én a kath. legényegyletben.

Április 13—14-én rendezte meg a pécs—kecskeméti piarista gimnázium cs. csapata az évenként szokásos előadását a színházban. Színrekerült Radványi „Gelencei fényjelek” című színműve és a „Lurkó forradalom” című szatirikus bohózat. A három előadás kiváló erkölcsi és anyagi sikerrel zajlott le. Az előadáson résztvevő az épen azon a napon beiktatott plébános kíséretével a kegyesrendi rendfőnök, Fáy István főispán, Zimay Károly polgármester, a városi tanács tagjai és számos előkelőség. Az előadás a parancsnokok agilis működésének eredménye volt.

Kiscserkészcsoport alakulás. Jászberényben a rk. és ref. elemi iskolák, valamint a jászfényzarui elemi iskola kiscserkészcsoportot alakítanak, amelyek most vannak igazolás alatt.

Látogatás. Márc. 24-én meglátogatta a nagykorúsi 216. számú csapatot Faragó Ede orsz. vezetőtiszttel és ezen alkalommal nagyszabású előadást is tartott a cserkésztől a nagyközönségnek.

A szolnoki 196. számú csapat buzgó közreműködésével sikerre vitte Szolnokon a három hónapon keresztül tartó egészségügyi ingyenes előadást.

Közügyűlés. A VIII. ker. vezetősége májustól 5-én Szolnokon tartandó tisztgyűlést rendez, amelynek a tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentések. 3. Az 1928. évi zárószámadás és az 1929. évi költségvetés. 4. Az általános

(ellenőrző) szerdán és pénteken d. u. 5—7-ig.

Faragó Ede országos vezetőtiszttel szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész szerdán, csütörtökön és szombaton d. u. 5 órakor.

Kosch Béla gazdasági főtitkár minden-

tisztújítás. 5. Esetleges indítványok. Délután tisztgyűlés. A kerület tisztjeinek megjelenését kéri a vezetőség.

IX. KERÜLET.

A 164. sz. berettyóújfalusi „Bocskay” csapat mozgótábor. A berettyóújfalusi „Bocskay” csapat husvét szombatján és két napján dr. Barcsy Károly biharvármegyei vezetőtiszttel parancsnoksága alatt 15 résztvevővel háromnapos mozgótábor rendezett Debrecen, Nyíregyháza, Miskolc, Hámor, Lillafüred, Tokaj útiránnyal. A rossz időjárás ellenére is teljes egészében lebonyolította a csapat a kidolgozott táborprogramot és egészségesben, dalos jókedvvel, sok-sok tapasztalattal gazdagabban érkeztek vissza a fiúk Berettyóújfaluba.

X. KERÜLET.

A kerület csapatai közül az alábbi csapatok jelentkeztek: 14. — 5 tiszt, 31 cserkész; 44. — 2 tiszt, 50 cserkész; 91. — 3 tiszt, 30 cserkész; 95. — 2 tiszt, 24 cserkész; 96. — 2 tiszt, 20 cserkész; 133. — 2 tiszt, 20 cserkész; 145. — 3 tiszt, 12 cserkész; 153. — 4 tiszt, 18 cserkész; 192. — 2 tiszt, 10 cserkész; 222. — 2 tiszt, 30 cserkész; 261. — 3 tiszt, 18 cserkész; 264. — 2 tiszt, 124 cserkész; 296. — 1 tiszt, 12 cserkész; 901. — 2 tiszt, 16 cserkész; 902. — 2 tiszt, 6 cserkész; 905. — 2 tiszt, 10 cserkész; 913. — 3 tiszt, 24 cserkész; 914. — 2 tiszt, 12 cserkész; 918. — 1 tiszt, 24 cserkész; 925. — 2 tiszt, 6 cserkész; 926. — 2 tiszt, 12 cserkész; 929. — 4 tiszt, 14 cserkész; 936. — 1 tiszt, 14 cserkész; 938. — 1 tiszt, 8 cserkészzel. Összesen 28 naptávíró, 8 telefon, 3 motorkerékpár, 1 motorcsónak, 24 postagalamb és 101 kerékpárral.

A szentendrei 914. sz. „Endre” cserkészcsoport nagy sikerrel adta elő Jandik Józsefnek „Fakadó Rügyek” c. 5 felvonásos cserkészsínművét. A végtelenül bájos darab teljes mértékben megnyerte a szentendrei közönség tetszését, amit az is mutat, hogy négyszer játszottuk el úgy szólván telt ház előtt. Április 7-én maga a szerző is megnézte az előadást és úgy ő, mint minden vendégünk meglepedéssel mondotta, hogy jó munkát végeztünk. Pomázi pártfogóink meghívására április 21-én Pomázon is elő fogjuk a darabot adni.

SZERKESZTŐI ÜZENET

E. T. 314. Köszönöm a „Trombitást”. Nem olyan sikerült, mint az előbbieket, de azért ez is mulatságos, rá kerül a sor. — **K. E. IX.** Természetesen igen. Sőt nehezen várok minden kerületi hírt. — **Sz. B. 115. Zrinyi.** Nagyon szép a fájdalomnak feljajdulása, de túlzásba menni ezen a téren sem szabad. Versed már több mint szentimentalizmus. Így nem szabad isteníteni

nap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

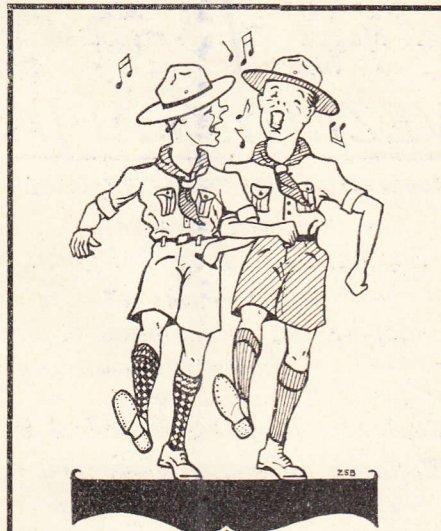
Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd d. e. 11—1-ig és szerda d. u. 5—7-ig, péntek 5—6-ig.

Éri Emil országos vezetőtiszttel helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtiszttel helyettes hétfő, csütörtök, péntek 4—7-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

embert, még ha jóbarát volt is. Egyébként a formája is nehézkes. — „366-os.“ Köszönöm a tudósítást. A cikket azonban nem használhatom. Nagyon pongyola. Nem áll még önképzőkori színvonalon sem. A legnagyobb magyarról pedig csak irodalmi színvonalon álló írás jelenhetik meg a Magyar Cserkészben. A fényképek sem jók klisirozásra, bármilyen kedvesek is egyébként. — **N. E. M. Ö. 304.** Nagyszerű fantáziád van. De az ilyen egészen csak a Szövetségre tartozó dolgokkal mégis kár foglalkoznod. Ötletemberek, hidd el, vannak a Szövetség vezető emberei között is. Természetesen azért a Te ötleteidet is szívesen vennők, ha nem volnának túlságosan fantasztikusak. — **E. T. 314.** Köszönöm legutolsó írásodat, csak arra kérlek, hogy inkább a gyerekekkel foglalkozzál. A M. Cs. ugyanis a nagyokról (vezetők személye és munkája) legfeljebb csak ismertetésként közöl, de az ő dolgaikkal még tréfás formában is inkább a Vezetők Lapja foglalkozik. — **554. tudósító.** Köszönöm a figyelmet, de ilyen, a csapat egészen sajátos belülegi tárgyaló híreket nem közlünk. — **Ne csüggedj, magyar!** Beküldött verseid közül különösen a „Rab sóhaj“ érdemel figyelmet. Szeretném ismerni e vers megírásának történetét. Ajánlom: olvassd Erdélyi József költeményeit. A másik kettő nem olyan sikerült, de azokban is van érték. Örülök, hogy visszakérsz Pestre, bár a nagy mesterségváltoztatásnak egyáltalában nem vagyok barátja. Remélem, itt végleg meg fogsz állapodni. — **79. Festetich.** A felvételeket köszönöm, sajnos, nem alkalmasak a klisirozásra. Szeretném, ha ilyen tárgyú élesebb és kevésbé mesterkélte beállítású képeket kapnék. — **K. I. Székesfehérvár.** Hát biz az szomorú, de egyáltalában nem kétségbejítő. Ezzel is úgy vagyunk, mint a himlővel, lassankint szépen elmúlik még a nyoma is. Örülök a kedves emlékeknek, azután tovább a jó munka mezején! Csak semmi kesergés, mert ez nem illik a cserkészlélekhez. Segédtszti tábor legközelebb talán a tisztítáborral kapcsolatosan lesz. Annakidején a M. Cs. fog írni róla. — **S. J. 559.** Ebből a két kis versből még nem tudok határozott véleményt mondani írói készségedről. Örömmel látom azonban, hogy van Benned poeta lélek. Szeretném több írásodat ismerni. Küldj be néhány verset és azután majd határozottabban meg tudom mondani, hogy érdemes-e versírással foglalkoznod. Akkor majd egy-két jobbat esetleg közlök. — **Bandi.** Véleményt mond-

*Édesanyám, kedves anyám,
Csak az a kérésem:
Jamboreera cserkészcipőt
Csináltasson nekem...*

Készül bagariabőröből. Kapható olcsó árban — kedvezményes fizetési feltételek mellett is:

Ternóczky János

a „Cserkészbolt“ szállítójánál.

Budapest,

VIII., gr. Festetich S.-u. 4.

(Mosonyi-u. sarok.) Telefon: J. 449-77.

jak? Nagyon röviden csak ennyit: inkább csak hangulatnak igen szerény kifejezése ez, mint vers. Ha valami szebbet írsz, esetleg más mondanivalóm is lesz. — **S. J. 180. Kárpát.** Köszönöm a leveledet. Kár, hogy nem jöttél az ősversetűi táborba, mert nagyon szép volt, mindenki sokat tanult. Püünkösdkor aligha találkozhatunk, mert én bizonyosan valamilyen cserkész-ünnepen vagy táborban leszek. Gratulálok az előadásod jó sikeréhez. — **V. L. Budapest.** A kért számok kaphatók a Magyar Cserkész kiadóhivatalában 4 P-ért. — **F. B. 88.** Bizonyosan úgy értette a társelnök úr, hogy kívánatos lett volna minden csapatnak a képvisellete, de több ok-

ból ezt nem lehetett megvalósítani. — **ifj. T. L. 70. Széchenyi.** Elbeszéléseid azonnal Eötvös Károlynak: Utazás a Balaton körül című könyvét juttatja az ember eszébe. Ó ott leír egy balatoni jégén történt katasztrófát. Természetesen sokkal szebben. A Te írásodban csak a lélek szép, de a kifejezés nagyon erőtlen még. De azért ne csüggedj el, hanem akard jobbat írni. — **K. Gy. Makó, 556.** Sajnos, újabb verseid sem tudják megváltoztatni véleményemet, sem pedig meglágyítani a kökemény szerkesztői szívet. Nem tehetek róla, de erre a kettőre is az a tragikus sors vár, mint sok nagyreményű cserkésztestvéréd „költeményeire“: p.....! **213-as Kíváncsi Misi.** Barátom, ez szerkesztőségi titok. Azt azonban hajlandó vagyok megtenni, hogy ha valami kíváncsod van vagy valami szépet akarsz írni Mikroszkóp bácsinak, közvetitem az üzenetet. Sőt ő bizonyosan válaszolni is fog és — mit lehet tudni — lehet, hogy előtted fel is tárja majd inkognitóját. Nekem azonban őrizni kell a titkot. Az üzenetet átadom, a verset meg köszönöm. Üdvözlöm a költő-örsöt. — **M. L. 39. Rákóczi.** Kapható a kiadóhivatalban 4 P-ért. — **F. P. Berettyóújfalú.** Kérésedet továbbítottam. Német cím valószínűleg lesz, de orosz aligha. Fájdalom, Oroszországban nem tűrik meg a cserkészteket. — **Hervadás.** Sokat gondolkozom felőled, mióta legutóbbi versedet olvastam. Szeretném, ha kikerülnél lelked nagy zavarából. Azért szeretettel ajánlom, olvasd el a következő könyveket: Prohászka: Világosság a sötétségben, Ravasz László: Elmékedések az evangéliumról, Carlyle: Hősökről, Juhász Andor: A világirodalom élettörténete. Meg vagyok róla győződve, hogy nagy haszonnal fogod ezeket olvasni. — **Sz. B. 330.** A gondolat nem rossz; könnyű formában hívni fel a cserkész figyelmét a jó munkára. De bizony a kidolgozás nagyon gyenge és egyet jól jegyezz meg: tájszólást csak az akarjon papírra vetni, aki alaposan ismeri a tájszólást. A Te írásodból ez nem látszik. — **V. S. Esztergom.** Köszönöm a képeket, azonban, fájdalom, nem használhatom, részben mert elkéstek, részben mert nem elég élesek.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY, KÁLMÁN.

Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Magyar Cserkész! Magadon és másokon is tudsz segíteni, ha a „TURUL“ mentődoboz mindig a zsebedben van!

- A „TURUL“ mentődoboz: a legpraktikusabb forma, mellényzsebben, ridikülben könnyen elfér, méretei: 17×64×86 mm.
 - A „TURUL“ mentődoboz: könnyű, mert a legfinomabb alumíniumból készült.
 - A „TURUL“ mentődoboz: kicsiny és mégis az első segítségnyújtás összes kellékeit tartalmazza.
 - A „TURUL“ mentődoboz: gyönyörű kiállítású, színes fedélrajzát az ábra eredeti nagyságban mutatja.
 - A „TURUL“ mentődoboz: beosztása, felszerelése célszerű. (Kötszerek préselt csomagokban.)
- Beszerezhető és kiegészíthető minden gyógyszertárban és a Cserkészbolt Szövetkezetnél, BUDAPEST, V., HAJNAL-U. 6.

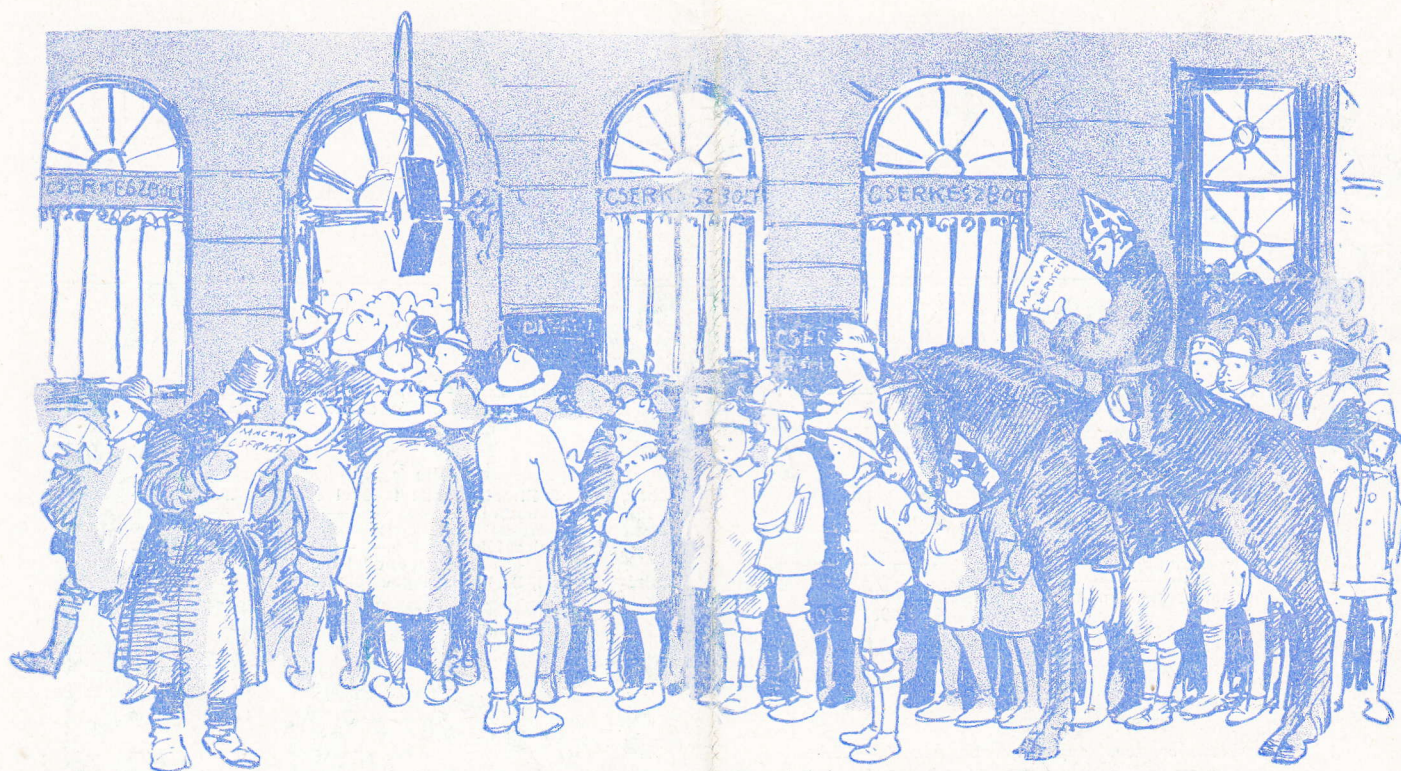
Az eredeti felszerelt doboz ára 2 pengő 50 fillér.

Cserkészorszi **MENTŐTÁSKA** elsősegélynyújtáshoz tökéletesen felszerelve, izléses, praktikus kivitelben, beosztásos bádogdobozban, vízhatlan vászonhuzattal, válszifjával, ára a felszereléssel 12.50, IIa felszereléssel 11.50 P. Hiányos mentőszekrények kiegészítését vállaljuk. Postai megrendeléseket leggyorsabban elintézzük. Állandó nagy raktár mindenfajta speciális összeállítású mentőszekrényekben is. Telefon: 526-42.

Ugyálméntődobozot, mint a mentőtáskát készíti:

a „TURUL“ **KÖTSZERGYÁR** Budapest, II., Erőd-u. 1-3.

PÁLYÁZATUNK,

melyet folyó évi január hó 1-én hirdettünk meg,

befejeződött május hó 1-ével!

Miután közben igen sokan érdeklődtek, megismételjük a kiírás szövegét:

1. Egy darab 1929-es típusú, teljesen felszerelt örsi sátrat, vagy azzal egyenértékű egyéb felszerelést nyeri az a cserkész vagy cserkészkerület (örstől akár egész kerületig), aki vagy akik május 1-re a legmagasabb összeget jelentő vásárlási nyugta-csomagot tudják a Cserkészboltból bemutatni. (Nyugtának számít minden fizetési blokk, postautalvány, utánvétlevél stb.) Minthogy nem vizsgáljuk, ki vette az árút, ennek a díjnak az elnyerése tisztán cserkészügyességen múlik.

2. Egy darab 1929-es típusú, teljesen felszerelt örsi sátrat, vagy azzal egyenértékű egyéb felszerelést nyeri az a csapat, mely ugyanezen idő alatt létszámához viszonyítva (évi jelentés) a saját részére történt legmagasabb összegű vásárlást tudja kimutatni. Ennél a díjnál a vásárlások alkalmával a nyugtát az illető csapat javára igazoltatni kell. — Érvényesek azok a vásárlások, melyek január 15. és május 1. között eszközöltettek és ugyanezen időpontig kiegyenlítést nyertek.

Legkésőbb május 10-ig a pályázatokhoz beadandók a jegyzékek stb., kísérő kimutatás kíséretében lezárt borítékban, melyen kívül a benyújtó neve, címe és annak a megjelölése tüntetendő fel, hogy az 1. vagy 2. pályázatra érvényes.

Cserkészüdvözléssel a zsűri:

Dr. Achtzehner József igazgató.

Witz Béla országos elnök.

Kosch Béla gazd. és pü. főtktár.

Dr. Major Dezső orsz. főtktár.

Dr. Molnár Frigyes igazgató.

CSERKÉSZBOLT a CSERKÉSZHÁZBAN!

Budapest, V., Hajnal-utca hat.